

รายงานวิจัยเรื่อง การประเมินข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นทางป्रาะภาน
ต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

สุวารีย์ วงศ์วัฒนา

บธ.บ.(การประชาสัมพันธ์), นก.บ.(นักศึกษาครุศาสตร์พัฒนาการ)

ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

2539

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ว่าที่กิจลัย	การเปิดรับนักเรียนสารจากสื่อมาลขณและกิจกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการประชานต่อมาทางนั้น
ชื่อผู้ว่ากิจลัย	นางสาวอุวยาร์ชี วงศ์วัฒนา
ภาควิชา	การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
คณะ	วิทยาการจัดการ
สถานที่	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับนักเรียนสารจากสื่อมาลขณ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการประชานต่อมาทางนั้นในกระบวนการพัฒนาสังคมของนักเรียนสื่อพิมพ์ที่ห้องเรียนในลังกา วัดพิษณุโลก ท่านผู้อิงค์หน้าที่เป็นผู้ดูแลและดูแลนักเรียนสื่อพิมพ์ที่ห้องเรียนในลังกา วัดพิษณุโลก ท่านผู้อิงค์หน้าที่เป็นผู้ดูแลและดูแลนักเรียนสื่อพิมพ์ที่ห้องเรียนในลังกา วัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย แบบทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์บิ๊กเมอร์เดน แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์ทดสอบพนูกุญแจ SPSS/PC⁺

ผลการวิจัยพาไป

1. กลุ่มประชาชนที่มี เพศ อาชีวะ การศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันมีการเปิดรับนักเรียนสารจากสื่อพิมพ์ที่ห้องเรียนมากกว่าคนต่างด้วย
2. กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับนักเรียนสารจากสื่อพิมพ์ที่ห้องเรียนมากกว่าคนต่างด้วย

๓. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกนี้ แตกต่างกันไปตามลักษณะงานพิมพ์และอิทธิพล ล้วนตัวเป็นประดิ่น ๆ คือ อย่างและการศึกษา ไม่มีผลให้ประชาชนมีความแตกต่างกันในเรื่องการงานคิดเห็นอย่างวินัยสำหรับการสอดคล้องกัน

๔. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

๕. การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและนิตยสารเรื่องอาหารสุขภาพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

๖. นิตยสารเรื่องอาหารเป็นตัวแปรที่บ่งตัวเดียวที่สามารถอธิบายความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มองบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในครัวเรือนมากที่สุด แต่บทบาทการสร้างเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันทางการศึกษาน้อยที่สุด และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาสังคมโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับความคิดเห็นที่ ๔ ไม่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการให้ข้อมูลการศึกษาแก่เยาวชนมากและมีรัฐบาลเป็นส่วนมากและมีบทบาทศึกษาการใหม่ๆในระดับน้อยสุด

Research Title	Mass Media Exposure and Opinion of People on the Social Development Role of Local Newspaper in Phitsanulok Province.
Name	Miss Suvaree Wongwattana
Department	Communication and Public Relations
Faculty	Management Science
Institute	Rajabhat Institute Pibulsongkram
Academic Year	1996

Abstract

The purpose of this research was to study mass media exposure and opinion of people on the social development role of local newspaper in Phitsanulok province including to investigate the effect of demographic variables. It aimed to determine the relationship between mass media exposure and opinion of public on the social development role of local newspaper in Phitsanulok province. Questionnaires were used to collect data from a total of 500 samples. Frequency, percentage, mean, t-test, oneway analysis of variance, Pearson's product moment correlation coefficient and multiple regression were employed for the analysis of data. SPSS/PC⁺ program was used for data processing.

The results of the study indicated that :

1. Some local newspaper exposure of people differed according to sex, age, education and occupation.

2. The overall mass media exposure of people (newspaper, magazine, radio and television) differed according to education and occupation. However, sex and age did not evidently make people's mass media exposure differ.

3. The opinion of people on the social development role of local newspaper in Phitsanulok province were statistically significant differences according to sex and occupation. However, age and education did not evidently make people's opinions differ.

4. The overall mass media exposure positively correlated with opinion of people on the social development role of local newspaper in Phitsanulok province.

5. The local newspaper and magazine exposure positively correlated with opinion of people on social development role of local newspaper in Phitsanulok province.

6. Magazine was the sole variable able to explain opinion of people on the social development role of local newspaper in Phitsanulok province.

Moreover, most people viewed that local newspaper put more emphasis on criticizing role of improving something and least emphasis on promoting image of the women. In general, most people agreed that the social development role of local newspaper was moderate.

Finally, most people showed that the local newspaper more emphasis on lottery information and least emphasis on advertising role.

ประมวลคุณประโยชน์

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความทุ่มเทและอ่อนย่างดีที่จากกรรมการคุณศาสตร์ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่ได้รับเชิญให้เป็นกรรมการ คุณวุฒิ อาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ที่ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ศักดิ์สูง นุชติกิตติ รองศาสตราจารย์殊awan หัวหน้าค่า ผู้ที่ทรงคุณวุฒิ อาจารย์สุพจน์ พฤกษาวิน พุ่มข่าวศาสตร์ อาจารย์ดร. ไฟฟ้าฯ ริชาร์ด แมคคาล และอาจารย์ด้วยrights นายนิวงษ์ อาจารย์จากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม "ได้กรุณาให้กำปั๊กเรียกหา แบบเข้า แบบแก้ไขข้อบังคับพร้อมต่างๆ ทั้งในที่เดียวการดำเนินการได้เรียบร้อย ในการนำแผนที่มาเสนอ ภาระนี้ยังคงกดดัน และการที่ยังไม่สามารถการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงต่อไปได้" นักวิจัยขอขอบพระคุณสำหรับความทุ่มเทดี ที่ทางลับนี้ได้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำรายงานการวิจัยฉบับที่ลุล่วงไปได้ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ได้รับเชิญให้เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการที่จัดขึ้นโดยสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดนนทบุรี ที่ได้ให้ทุนสำนักสนับสนุนการวิจัยเป็นครั้งที่สอง

อุ่นใจ วงศ์วิสาหกาน
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
คณะวิทยาศาสตร์คิดสร้าง
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
๑ ธันวาคม ๒๕๓๙

สารบัญ

หน้า

บทกัดย่อคณาจารย์.....	๑
บทกัดย่อคณาจารย์อังกฤษ.....	๙
ประกาศศุลป์ปีการ.....	๙
ตราสัญลักษณ์.....	๙
บทที่ ๑ แบบ.....	๑
ความเห็นในงานและภาระสำหรับนักเรียน.....	๑
โภคภราษฎรสำหรับการวิจัย.....	๑
ปัญหานักการวิจัย.....	๑
สมมติฐานการวิจัย.....	๑
ข้อเนื้อหาการวิจัย.....	๑
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	๕
แบบที่ ๒ พฤติกรรม แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
แนวความคิดเดิมที่มีกระบวนการครเรศลีฟาร์.....	๖
แนวความคิดเดิมที่มีกระบวนการครเรศลีฟาร์.....	๘
พฤติกรรมที่มีผลประโยชน์ทางด้านการค้า.....	๑๐
หน้าที่ของสื่อยุวชนตามต่อการบริษัทแม่ด้าน.....	๑๓
บทบาทหน้าที่ของนักเรียนสื่อมิวสิก.....	๑๖
บทบาทหน้าที่ของนักเรียนสื่อมิวสิก.....	๑๘
บทบาทหน้าที่ของนักเรียนสื่อมิวสิก.....	๒๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๑
แบบที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๓
ประจำการ.....	๒๔
ทดลองเดือน.....	๒๔
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	๒๕
กำหนดเวลาในการวิจัย.....	๒๖

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
ความไม่เชื่อถือของเครื่องมือ.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
เกณฑ์การให้คะแนน.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายเส้นขอ้อมูล.....	31
การประมวลผลข้อมูล.....	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก ๑.....	95
ภาคผนวก ๒.....	100
ภาคผนวก ๓.....	103
ประจำศูนย์วิจัย.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	35
2. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	35
3. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	36
4. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรฐานชีพ.....	37
5. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ประจำต่อๆ ๆ	38
6. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในครอบครองที่ตนที่ผ่านมา.....	39
7. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	40
8. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับความนิยมของประชาชนใน การอ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย.....	41
9. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การเปิดรับข่าวสารประเภทต่อๆ ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น.....	42
10. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารประเภทต่อๆ ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง.....	43
11. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารประเภทต่อๆ ๆ จาก นิตยสารหรือวารสาร.....	44
12. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารประเภทต่อๆ ๆ จาก โทรทัศน์.....	45
13. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารประเภทต่อๆ ๆ จาก วิทยุ.....	46
14. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการ พัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	47
15. แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือ- พิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16. แสดงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท่องถินแสดงบทบาทในการพัฒนาสังคมได้ไม่เต็มที่.....	50
17. แสดงการทดสอบความแตกต่างของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน.....	51
18. แสดงการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน.....	52
19. แสดงการทดสอบความแตกต่างของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินเพื่อแนะแนวระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน.....	53
20. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ.....	54
21. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ	55
22. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ	56
23. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ	57
24. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถิน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ	58
25. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

26. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเบิดรับ ข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ.....	61
27. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเบิดรับ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ.....	62
28. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเบิดรับ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ.....	63
29. ผลของการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน.....	64
30. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความ คิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีชาติต่าง ๆ.....	65
31. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความ คิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่าง ๆ.....	66
32. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความ คิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ.....	67
33. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเบิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน จังหวัดพิษณุโลก.....	68
34. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเบิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แต่ละชนิดกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน จังหวัดพิษณุโลก.....	69
35. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเบิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นแต่ละชนิดกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
36. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	71
37. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลางกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือ- พิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	72
38. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากนิตยสารหรือวารสารกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	73
39. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากโทรศัพท์กับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน จังหวัดพิษณุโลก.....	74
40. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ กับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัด พิษณุโลก.....	75
41. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แต่ละประเภทกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก.....	76
42. แสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	96
43. แสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	98
44. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น.....	101
45. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ส่วนกลาง.....	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
46. ทดสอบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือ วารสาร.....	103
47. ทดสอบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์.....	104
48. ทดสอบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ.....	105
49. ทดสอบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการ พัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	106
50. ทดสอบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	108

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญมากในสังคมปัจจุบันนี้ วิลเบอร์ ชราเมอร์ (Wilbur Schramm 1964 : 41 - 44) ได้อธิบายถึงบทบาทหลักของสื่อสารมวลชนว่า มีบทบาทในการฝึกอบรม บทบาทใน การเสนอข่าวสาร บทบาทในการกำหนดนโยบาย บทบาทในการตัดสินใจ และบทบาทในการสอน หรือให้ความรู้ เพื่อให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้า สื่อมวลชนให้ความรู้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้าน การเกษตร สุขภาพอนามัย การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม จึงนับได้ว่าสื่อมวลชนมีบทบาท ในการพัฒนาเป็นอย่างมาก

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีบทบาทต่อสังคมและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทางด้านความรู้สึกนิยมคิดตลอดจนการสร้างกระแสประทับใจในสังคม หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการ เสนอข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแก่ผู้อ่าน ช่วยกระตุ้นให้ประชาชนตื่นตัวช่วยต่อกnowledge ของข่าว (To Interpret) ให้การศึกษาแก่ผู้อ่าน (To Educate) ช่วยที่นำและซักจูงให้ผู้อ่าน (To Lead and Persuade) เป็นเวทีของการแสดงความคิดเห็น (To Provide a Forum) ให้สั่งบันดาลใจ (To Inspire) และให้ความบันเทิง (To Entertain)

หนังสือพิมพ์บางฉบับมักจะละเลยหน้าที่อันสำคัญนี้ โดยมุ่งให้ความบันเทิงกับผู้อ่านมาก กว้างไป ไม่โฆษณาจำนวนมาก คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์มากเกินไป โดยไม่หันมาคำนึงถึงความรับ ผิดชอบต่อสังคม หนังสือพิมพ์ถ้าแบ่งตามลักษณะของประเภทหนังสือพิมพ์ตามการเผยแพร่แล้ว หนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่ในภูมิภาคท้องถิ่น เช่น ปัญหาด้านทุนทรัพย์ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาเชิง บริหารและการจัดการ ภาพของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ออกมาก็มักจะได้รับความสนใจจากคนท้องถิ่น น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ส่วนกลางและลักษณะของการเผยแพร่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมักจะออกในราย ละเอียดหรือตามการออกของสลากรกินแบ่งรัฐบาล จุดเน้นของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่จึงอยู่ที่ การเป็นหนังสือพิมพ์ตรวจสอบสลากรกินแบ่งรัฐบาล อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อจำกัดดังกล่าวมาแล้วก็ตาม หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยก็ได้พยายามแสดงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนได้มากน้อยตาม ทักษะภาพของตนเอง

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารจำนวนมาก และหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารที่ได้พยายามพัฒนาบทบาทของตนเองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าผลของการพัฒนาคุณภาพของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารนี้ได้รับความสนใจ และได้รับการตอบสนองจากผู้อ่านและผู้บริโภคมากเพียงใดและการพัฒนาคุณภาพนั้นได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทในการพัฒนาสังคมมากน้อยเพียงใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยในเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและการคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในจังหวัดพิษณุโลก”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในจังหวัดพิษณุโลก
6. เพื่อหาตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถ่ายเอกสารในจังหวัดพิษณุโลก

ปัญหานำการวิจัย

1. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ต่างกันจะมีความตื่นในการ接收ข่าวสารจากสื่อมวลชน และการ接收ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันหรือไม่
2. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกต่างกันหรือไม่
3. การ接收ข่าวสารจากสื่อมวลชนของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกหรือไม่
4. ตัวแปรใดมีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด

แผนตรีฐานการวิจัย

1. ประชาชนมีการ接收ข่าวสารจากสื่อมวลชน และการ接收ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
2. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
3. การ接收ข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
4. การ接收ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประชาชนที่ขาคบอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีอายุ ล้วนแต่ 17 ปีขึ้นไป อาชีพรับราชการหรือธุรกิจสาขาวิช พนักงานบริษัทเอกชน นักเรียน นักศึกษา ประกอบอาชีพอิสระ และแม่บ้าน ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม 2539 โดยศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร หรือวารสาร หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 12 ฉบับ ก่อหนังสือพิมพ์ผ่านไป ตระกูลไทย อิสระ ธรรมรัฐ สันติภาพ ประชาชน ไทยไทยพิษณุ พิทักษ์ไทย ประชามติ ข่าวหอการค้าพิษณุโลก ประชาก และพิมพ์พิษณุ และศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน หมายถึง ความน่ายื่นกริ้งในการรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง หนังสือพิมพ์ห้องถิน นิตยสารหรือวารสาร ดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ

หนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ผลิตและจำหน่ายในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 12 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ผ่านไป ตระกูลไทย อิสระ ธรรมรัฐ สันติภาพ ประชาชน ไทยไทยพิษณุ พิทักษ์ไทย ประชามติ ข่าวหอการค้าพิษณุโลก ประชาก และพิมพ์พิษณุ

บทบาทในการพัฒนาสังคม หมายถึง บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการเสนอข่าวสารข้อที่ควรรับ และความคิดเห็น เพื่อมุ่งส่งเสริมสังคมในทางที่ดีงามด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา และศิลปวัฒนธรรม ด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม เป็นด้านความคิดเห็นของประชาชน หมายถึง ความคิดเห็นและการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชน เที่ยงตรงไม่เห็นด้วยเพียงใดต่อเรื่องบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการสื่อสารมวลชนขององค์กรและสถาบันโดยทั่วไป เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจที่มีประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น
2. นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมต่อไป
3. นำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องทางด้านนิเทศศาสตร์
4. เป็นข้อมูลท้องถิ่นในการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยเกี่ยวกับข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้ทฤษฎี แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ที่เป็นแนวทางในการศึกษา

1. แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร

การคิดค่อสื่อสารเป็นบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ เฮอร์เบิร์ต เอ ไซมอน (Herbert A. Simon 1960 : 154) กล่าวว่า ถ้าองค์การหรือสังคมขาดการติดต่อสื่อสารก็จะงยูญไม่ได้ เมื่อจากการติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องของการทำความเข้าใจระหว่างบุคคล องค์การ หรือสังคม จึงมีปัจจัยที่สำคัญเกี่ยวกับการติดต่อหรือส่งข่าวสาร (Transmit) คือ

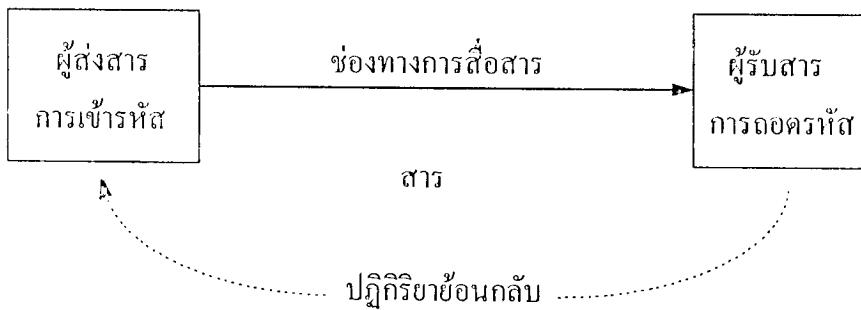
1. ปัจจัยเกี่ยวกับการเชื่อดือหรือรับรู้ (Cognitive Material) ได้แก่ เรื่องราวต่าง ๆ (Information) ข้อเท็จจริง (Facts) หรือปัญหาต่าง ๆ

2. ปัจจัยเกี่ยวกับการชูใจและอารมณ์ (Motivational and Emotional Material) ได้แก่ แรงจูงใจที่เกี่ยวกับอารมณ์ หัวนักติ และปฏิกริยา ความจงรักภักดี หรือทำให้เป็นศักดิ์ ความรู้สึกสนับสนุนหรือไม่เห็นด้วยและวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ (Likert 1961 : 45)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อหรือส่งข่าวสารนี้ จะมีผลกระทบต่อตัวบุคคล และต่อการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ อยู่เป็นอันมาก เพราะการติดต่อสื่อสาร (Communication) เป็นศิลปะการถ่ายทอดข่าวสารความคิดเห็นและหัวนักติจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง

เอเวอร์เรนท์ เอ็ม โรเจอร์ส (Everett M. Rogers 1973 : 43) กล่าวว่า กระบวนการสื่อสาร กระบวนการที่ความคิดหรือข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสาร (Source) ไปยังผู้รับสาร (Receiver) ด้วยเจตนาที่จะเบลี่ยนແປลงพฤติกรรมบางอย่างของผู้รับสาร

แบบจำลองของกระบวนการสื่อสารตามแนวความคิดของโรเจอร์ส

กระบวนการสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อผู้รับข่าวสาร แปลงเนื้อหาของสารให้เป็นรหัส (Encode) ที่อ แปลงข่าวสาร ความคิดเห็น ทัศนคติ หรือความรู้สึกใด ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่สามารถถ่ายทอดไป ข้างนอกได้ แล้วส่งเนื้อหาที่แปลงนี้ออกไปสู่ผู้รับโดยผ่านช่องทางการสื่อสาร กระบวนการสื่อสาร สมมุติว่าเมื่อเนื้อสารที่ส่งเป็นรหัสไปสู่ผู้รับนั้นได้ถูกถอดออก (Decode) และผู้รับได้รับรู้เนื้อสารที่ส่ง เป็นนัดการที่จะตรงตามที่ผู้ส่งสารต้องการหรือไม่ก็แล้วแต่ประสบการณ์เดิมของผู้รับสาร (Field of Experience) ในกระบวนการสื่อสารปฏิกริยาข้อนกลับ (Feedback) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อ ข่าวสารของผู้ส่งสาร ซึ่งสามารถนำมาพิจารณาว่าการสื่อสารบรรลุผลสำเร็จหรือไม่

องค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 4 ประการ ซึ่งได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสารของ กระบวนการสื่อสารนั้น ช่องทางการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดว่า ช่องทางการสื่อสาร ประเภทใดที่ผู้ส่งสารจะใช้เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในอันที่จะให้เกิดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม แก่ผู้รับสารในทางที่ดูน่าพอใจ

ช่องทางการสื่อสาร (Channels) เป็นวิธีการที่ผู้ส่งสารจะนำข่าวสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจ เปลี่ยนแปลงเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ช่องทางการสื่อสารมวลชน (Mass Media Channels) เป็นการถ่ายทอดข่าวสารโดยผ่าน ล้วนๆ มวลชนทั้งหมด ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสาร แหล่งข่าวสารอาจเป็น บุคคลเดียวหรือส่องสามคนที่จะส่งข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่บุคคลมีอยู่เดิมได้

2. ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Channels) เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อบุคคล เพื่อที่จะถ่ายทอดข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โรเจอร์สและชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker 1971 : 252) ได้กล่าวถึง ความเปลี่ยนแปลงขันอาจจะเกิดได้ในกรณีที่คนเราได้มีการติดต่อ กับผู้อื่น เช่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ การติดต่อกับญาติ เพื่อนฝูง หรือเจ้าหน้าที่ราชการ โรเจอร์สกล่าวว่า สื่อมวลชนมีความสำคัญในการให้ความรู้ แต่การสื่อสารระหว่างบุคคลช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

เลอร์เนอร์ (Lerner 1958 : 56) ให้คำจำกัดความการเปิดรับสื่อมวลชนว่าหมายถึง บัตรายส่วนของประชาชนที่มีวิทยุ จำนวนเจ้าหน่ายานั่งสีอพิมพ์ และจำนวนผู้นั่งดูภาพยนตร์ต่อประชากร 1,000 คน

เลอร์เนอร์เป็นคนแรกที่ศึกษาอิทธิพลที่เกิดจากการเปิดรับสื่อมวลชนในประเทศตะวันออกกลาง ในปี ค.ศ.1958 และพบว่า เมื่อมีการขยายตัวของชุมชนจนกลายเป็นเมือง จะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้หนังสือและระดับการเรียนรู้หนังสือที่สูงขึ้นจะทำให้การเปิดรับสื่อมวลชนแพร่กระจายมากขึ้น ในทำนองเดียวกันเมื่อชุมชนมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี จากการพัฒนาอุตสาหกรรมมากขึ้นสังคมจะขยายขอนขายของสื่อมวลชนและการขยายตัวของสื่อมวลชนนี้เองจะช่วยยกระดับการรู้หนังสือมากขึ้นด้วย

约瑟夫 ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper 1960 : 5) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางการสื่อสารที่เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารว่า คือ กระบวนการในการเลือกรับข่าวซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ คือ

1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่าง ๆ ตามความสนใจและความต้องการเพื่อนำมาให้เก็บปัญหาหรือสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้วบุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อเดิมของบุคคลนั้น ๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อทัศนคตินี้อีกด้วย

ทั้งนี้ เพื่อการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของขาจะทำให้นุ่มคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) เป็นนุ่มคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้และเลือกตีความสารที่ได้รับด้วยตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมาตามความเชื่อใจของตนเองหรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจำจำ (Selective Retention) หลังจากที่นุ่มคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว นุ่มคลบังเอิญก็จำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะเดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

โรเจอร์สและ塞เวนนิง (Rogers and Sevanning 1969 : 3) ขยายแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนให้กว้างขวางออกไปอีกโดยให้คำนิยามว่า สื่อมวลชนนั้นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ ภารบรรณาธ์ วิทยุ นิตยสาร และโทรทัศน์ เหตุนี้คือชนิดในการวัดการเปิดรับสื่อมวลชนในความหมายของเขาก็ยังคง จึงต้องประกอบด้วยจำนวนรายการวิทยุที่รับฟังต่อสัปดาห์ การอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์ ภารบรรณาธ์ที่ดูต่อปี และอื่น ๆ

โรเจอร์ส (Rogers อ้างถึงใน เสพธิร เชยประทับ 2530 : 104 - 105) เป็นคนแรกที่เสนอแนะว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นตัวแปรสอดแทรกได้ โรเจอร์สได้ใช้วิธีการทางสถิติแบบ Partial Correlation เพื่อทดสอบผลสอดแทรกของการเปิดรับสื่อมวลชนระหว่างตัวแปรที่เป็นผลสัตว์ หลังจากนั้นก็หาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Zero - Order Correlation ระหว่างตัวแปรที่มาก่อนกับตัวแปรที่เป็นผลสัตว์ สำหรับตัวแปรเหล่านี้ในขณะที่ควบคุมอิทธิพลที่เกิดจากการเปิดรับสื่อมวลชน ความแตกต่างยังมากขึ้นเท่าไรระหว่างค่าของ Zero - Order และ First - Order Partial Scores ก็ยิ่งแสดงถึงผลสอดแทรกของตัวแปรที่ถูกควบคุมมากขึ้นเท่านั้น

โรเจอร์ส พยาบานวิเคราะห์ระหว่างความสามารถในการรู้หนังสือซึ่งเป็นตัวแปรที่มีมาก่อน เพียงตัวเดียวกับตัวแปรที่เป็นผลลัพธ์คือ ความสามารถในการเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ความรวดเร็วในการยอมรับนวนกรรมทางการเงยตร ความรู้ในทางการเมือง และความทะเยอทะยานในทางการศึกษา โรเจอร์สเลือกความสามารถในการรู้หนังสือเป็นตัวแปรที่มีมาก่อนด้วยเหตุผลในทางทฤษฎี และเนื่องจากตัวแปรที่มีมาก่อนมีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด (เมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรที่มีมาก่อนอื่น ๆ ก็มีการเปิดรับสื่อมวลชน) จากผลของการวิเคราะห์ที่ทำให้โรเจอร์สเชื่อว่าการเปิดรับสื่อมวลชนเป็นตัวแปรสำคัญ

ชาร์ลส เก อัลกิน (Charles K. Atkin 1973 : 208) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งนิยมติดตามว่า ใกล้มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับประถิทชิภาพของสื่อมวลชน

ในกระบวนการสื่อสาร จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบของการสื่อสารที่สำคัญ ได้แก่

1. ผู้ส่งสาร (Source)
2. สาร (Message)
3. สื่อ (Media)
4. ผู้รับสาร (Receiver)

องค์ประกอบทั้ง 4 นี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของ การสื่อสารที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และพฤติกรรมไปในแนวที่ผู้ส่งสาร ประสงค์ (Rogers 1969 : 32)

สื่อ (Media) เป็นหนทางหรือวิถีทางที่จะนำข่าวสารไปสู่ผู้รับ (สนั่น ปทุมพิน 2520 : 3) หรืออาจกล่าวได้ว่า สื่อ คือ พาหนะที่นำพาข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อมวลชน (Mass Media) และสื่อบุคคล (Personal Media) นั้นเอง (เสถียร เชยประทับ 2528 : 32)

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้รับสารซึ่งอาจจะเป็นบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มนักศึกษา สามารถส่งข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับเป้าหมายจำนวนมาก และอยู่กันอย่างกระจายจัดกระจำาไปในเวลาอันรวดเร็ว สื่อมวลชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร สื่อมวลชนในกระบวนการสื่อสารมวลชน เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารซึ่งมีลักษณะโดยทั่วไปที่แตกต่างจากการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ 2 ประการ คือ

1. กลุ่มผู้รับสารจะต้องเป็นกลุ่มนวนขนาดใหญ่ ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในสังคมหรือมีประสบการณ์ร่วมกัน แต่เป็นกลุ่มนคนที่มีความหลากหลาย และมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ไม่จำเป็นต้องรู้จักหรือมีประสบการณ์ด้วยกันมาก่อน
2. สื่อที่ใช้ในการสื่อสารมวลชนจะเป็นประเภทสื่อที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็น (Visual Transmitter หรือ Visual Media) เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อที่สัมผัสได้ด้วยการฟัง (Audio Transmitter) เช่น วิทยุ และสื่อที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นและการฟัง (Audio - Visual Transmitter) ได้แก่ โทรทัศน์ เป็นต้น

อิทธิพลของสื่อมวลชน

约瑟夫 ที แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper อ้างถึงใน ปรมะ สาระความคิดเห็น 2533 : 142) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อทัศนคติ และพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของประชาชนไว้ว่าดังนี้

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้นไม่ใช้อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่กันอิทธิพลของสื่อมวลชน ปัจจัยตั้งกล่าวได้แก่

- 1.1 ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับข่าว (Predispositions) ประชาชนจะมีความคิดเห็น ก่านิยม และมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติ ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อน ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก การศึกษาสามาทีกับคนอื่น และสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นี้นั้นสัมผัสถักับสื่อมวลชนก็จะนำอาหังก์คติ ก่านิยม และพฤติกรรมเหล่านี้ดิดตัวมาด้วย

1.2 การเลือกของผู้รับสาร (Selective Processes) ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้อง หรือที่ขัดแย้งกับความคิดเห็น และความสนใจของตน ประชาชนจะพยายามตีความสารตามความเชื่อ และค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิมและจะเลือกดำเนินทางสิ่งที่สนับสนุนความคิด และความเชื่อของตน

1.3 อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence) ข่าวสารจากสื่อมวลชนอาจไม่ได้ไปถึงประชาชนทั่วไปในทันที แต่จะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นก่อนจะไปถึงประชาชน ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของคนเข้าไปด้วย ผู้นำความเห็นมักจะเป็นคนที่ได้รับความคิดเห็นและการตัดสินใจของประชาชน

1.4 ลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน (Economic Aspects) การดำเนินธุรกิจด้านสื่อมวลชนในสังคมเสรีนิยม ซึ่งมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนั้น สื่อมวลชนสามารถแข่งขันได้โดยเสรีต่างฝ่ายต่างเสนอความคิดเห็นและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป และประชาชนก็มีเสรีภาพในการที่จะเลือกเชื่อถือความคิดเห็นใดความคิดเห็น哪่ ได้ และตัดสินใจว่าควรเชื่อสื่อมวลชนไหนดี

2. อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อประชาชนเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้นก็อ ล สื่อมวลชนจะสนับสนุนภารกิจ รณรงค์ ความมั่นคงอ่อนน้อมถ่อมตน ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะแสดงให้ปรากฏอย่างมา เมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอหรือเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงประชาชนได้ชั่วคราว จะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว หากสื่อมวลชนสามารถเสนอสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเขา เขายังจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมได้ สื่อมวลชนจึงทำหน้าที่เป็นเพียงผู้เสนอหนทางในการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเท่านั้น

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ประชาชนได้ในกรณีที่บุคคลนี้ ๆ ไม่เคยมีความรู้เรื่องประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนัก่อน ทัศนคติ และค่านิยมใหม่นี้จะเกิดขึ้นหากที่อยู่มีบุคคลผู้นี้รับสารที่เสนอเรื่องราวด้วยกันบ่อย ๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะ师范ิไช อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลໄทั่วทันทีกันได้ หรือในระยะเวลาอันสั้น

๙. วิธีการของสื่อมวลชนต่อการพัฒนาสังคม

แฮร์ล็อก ลาสเวลล์ (Harold Lasswell 1948 : 37 - 51) นักวิชาศาสตร์ชาวอเมริกาได้กล่าวถึง
วิธีการที่สื่อมวลชน ๓ ประการของสื่อมวลชนคือ

๑. สื่อมวลชนมีหน้าที่เป็นผู้สังเกตภารณ์ และรายงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ประชาชนทราบ

๒. สื่อมวลชนมีหน้าที่ประสานส่วนต่าง ๆ ของสังคม หรืออธิบายข้อกำหนดและ
ภาระที่มนุษยชาติเข้าใจยิ่งขึ้น

๓. สื่อมวลชนมีหน้าที่รักษา ถ่ายทอดวัฒนธรรม หรือทำหน้าที่ให้การศึกษา

ต่อผ่านนักสังคมวิทยาอีก ๒ ท่านคือ วิลเบอร์ ชรา้ม แอนด์ 查尔斯 อาร์. 赖特 (Wilbur Schramm and Charles R. Wright) ได้เพิ่มหน้าที่ข้อที่ ๔ คือ

๔. สื่อมวลชนมีหน้าที่ให้ความบันเทิงคือ การให้ความบันเทิงแก่ผู้รับชมสื่อมวลชน

(วิลเบอร์ ชรา้ม ปี ๒๕๒๙ บทความ ๒๕๒๙ : ๑๓๓)

วิลเบอร์ ชรา้ม (Wilbur Schramm 1975 : 33 - 34) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหน้าที่
ของสื่อ ๔ ไปยังสื่อมวลชนต่อสังคมไว้วัดังนี้

๑. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

๒. ที่นำเสนอแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อประเด็นขัดแย้งในปัจจุบันต่าง ๆ มีผลกระทบ
ทางเดินต่อประชาชนทั่วไปในสังคม

๓. เผยแพร่ส่งให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเพื่อพัฒนาปัญญา อันนำมาซึ่งความ
ต่อต้านอย่างดุเดือดและดื้อต่อสังคม

๔. ให้ความบันเทิง เพื่อให้ประชาชนได้พักผ่อนทางจิตใจ กตัญญกรรมตึงเครียดและให้ความ

ความสนุกสนาน

๕. ให้บริการทางธุรกิจ เพื่อประโยชน์ต่อการค้าและเศรษฐกิจของสังคม

ปรมะ สตระเวทิน (2529 : 147 - 149) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของการสื่อสารในการพัฒนา
สังคมว่าการปฏิบัติหน้าที่ของการสื่อสารเพื่อพัฒนาสังคมในขณะที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาไปในมิติกะณะ
ตัวอย่าง

1. หน้าที่ในการให้ข่าวสาร (Information Function) ก่อนที่ประเทศจะพัฒนาไปได้นั้น ประเทศนั้นต้องมีความกระตือรือร้น (Aspiration) ที่จะพัฒนาตัวเองและสังคมโดยทั่วรวม ดังนั้นหน้าที่ของการตีข่าวจึงเป็นการให้ข่าวสารแก่ประชาชนในลักษณะที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์ ไม่ว่าจะด้วยการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแก่ประชาชนให้มาก ๆ สาระของข่าวสารที่เสนอ ได้แก่ วิถีชีวิตของผู้คนที่พัฒนา โครงการพัฒนาต่าง ๆ ระบบการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของประเทศในlong และประเทศที่พัฒนา เป้าหมาย และปัญหาของการพัฒนา การเสนอข่าวสารในลักษณะนี้เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความสนใจต่อการพัฒนา ได้รู้ได้เห็นถึงต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้บูตากว้างขึ้น และสามารถเปรียบเทียบตัวเองและสังคมของตัวเองกับสังคมอื่นและคนในสังคมอื่นได้

2. หน้าที่ในการชักจูงใจ (Persuasive Function) หน้าที่ของการสื่อสารในประเภทที่กำลังพัฒนาที่สุด การชักจูงใจให้ประชาชนเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนและเข้าร่วมในโครงการพัฒนาอย่างจริงจัง (Active Participation) ด้วยการแสดงความคิดเห็น สนับสนุนโครงการพัฒนาอย่างรัฐบาลด้วยตนเอง การลั่นเสียงของประชาชน ตลอดจนชี้แนะให้เห็นถึงประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมโดยส่วนรวมจะได้รับจากการพัฒนา

3. หน้าที่ในภารกิจความรู้ (Educational Function) ในการพัฒนาประเทศนี้เพื่อประชาชนได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับความจำเป็นของการพัฒนาจนเกิดความรู้สึกและกระตือรือร้นและตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนแล้ว สิ่งที่ตามมาคือ ทำอย่างไรประชาชนเจ้มีความรู้ความสามารถในการที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ นั่นคือการทำอย่างไรประชาชนเจ้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคนในสังคมใหม่ ทำอย่างไรประชาชนเจ้มีความสามารถในการที่จะใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรหรือในการประกอบอาชีพของคน คำสอนคือ รัฐบาลจะต้องให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งในประเทศในเรื่อง

อ่านออกเป็นได้ (Literacy) การเกษตร (Agriculture) การสาธารณสุข (Health) และการซ่อม (Mechanical and Electronic Skills) การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชนสามารถที่จะทำหน้าที่ในการที่จะให้ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวของประชาชนให้เข้ากับการพัฒนาสังคมได้โดยการให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งในเรื่องการอ่านออกเป็นได้ การปรับปรุงการกินอยู่และการประกอบอาชีพ

สื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่ในการให้การศึกษา ให้ความรู้แก่ประชาชนได้ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม การให้ความรู้โดยตรงได้แก่ การใช้สื่อมวลชนสำหรับการศึกษาในโรงเรียน โดยทำหน้าที่เป็นไกด์ฟื้นฟูปกรณ์ (Audio - visual Aide) สำหรับการให้ความรู้โดยอ้อม เป็นการใช้สื่อมวลชนเพื่อให้การศึกษาทางอ้อมแก่ประชาชนทั่วไป โดยสื่อมวลชนทำหน้าที่เสนอความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น การเมือง การประกอบอาชีพ เศรษฐกิจ ศุภภาพอนามัย ความรู้ทั่ว ๆ ไป เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร พัฒนาชุมชน วิชาชีพ ฯ ได้รับความรู้เหล่านี้โดยอัตโนมัติ

ในการพัฒนาสังคม บำรุง สุขพรัล (2526 : 16 - 22) ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมได้ 4 ประการคือ

1. การพัฒนาทางการเมือง สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ส่งข่าวสารจากรัฐบาลไปยังประชาชน และในงานองค์กรทั่วไปที่รับความคิดเห็นจากประชาชนเสนอข้อเสนอแนะ ให้สามารถทราบถึงการของประชาชนได้อย่างถูกต้องอีกทั้งประชาชนและรัฐบาลเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน

2. การพัฒนาทางการศึกษา สื่อมวลชนมีหน้าที่จะต้องเสริมสร้างพุทธิปัญญา (Intellectual) ให้แก่เด็กและเยาวชนสังคม

3. การพัฒนาทางค้านเศรษฐกิจ สื่อมวลชนจะให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตใหม่ ๆ ตลอดจนถึงการเชื่อมโยงกัน ทำให้ประชาชนสามารถปรับตัวเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

4. การพัฒนาด้านสังคม สื่อมวลชนจะช่วยสื่อความหมายให้บุคคลในสังคม ประสบความสัมพันธ์ระหว่างกันรู้ด้วย จึงทั้งระหว่างประชาชนในชนบทกับประชาชนในเมืองให้เข้าใจถึงปัจจัยการณ์เปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้ความขัดแย้งและความตึงเครียดในทางจิตใจและทางสังคมลดน้อยลง จึงทั้งบังสร้างกำนันยิ่งที่เหมาะสมกับปัจจุบันนี้ด้วย

บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

เอดการ์ เดล (Edgar Dale 1941 : 19 - 28) มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ควรจะปฏิบัติตามนี้

1. หนังสือพิมพ์จะต้องรายงานท่าอย่างถูกต้องตามความเป็นจริง และเป็นข่าวที่น่าสนใจ มีความสมนูรณ์ในเนื้อหา ให้ก่อความกับเนื้อหา และไม่สันนิษฐานรือเรื่อง
2. หนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่แปลความหมายของข่าว เช่น การลงข่าวว่า สาระใดๆ ก็ตามที่เกิดมาตรฐานทองคำ ใน พ.ศ.2476 หนังสือพิมพ์ต้องให้ความหมายคำว่า มาตรฐานทองคำให้ผู้อ่านได้ทราบด้วย

3. ในการเสนอความคิดเห็น หนังสือพิมพ์ต้องเสนอความคิดเห็นที่เชื่อถือได้ มีเหตุผล มีหลักฐาน และมีความเป็นกลาง

4. หนังสือพิมพ์ต้องช่วยให้ชุมชนดำเนินธุรกิจไปได้โดยสะดวก เช่น การโฆษณาต่างๆ เมื่อหนังสือพิมพ์ที่ดีควรจะพิจารณาว่าบนที่โฆษณาได้ควรโฆษณา และบทความใดไม่ควรโฆษณา หากหนังสือพิมพ์ไม่ควรเห็นแก่รายได้อบายเดียว

5. หนังสือพิมพ์ช่วยในการรายงาน สนับสนุนการครอบครัวและ้านเมือง ของผู้อ่าน เช่น คลิปมันปีญญาสุนภาพอนามัย เป็นต้น

6. หนังสือพิมพ์เสนอสาระบันเทิงเพื่อให้ผู้อ่านได้พักผ่อนอารมณ์ เช่น การ์ตูนต่างๆ เรื่องหวานหัว เป็นต้น

เอดมันด์ ชี อาร์โนลด์ (Edmund C. Arnold 1956 : 1) เสนอว่า หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่แท้จริงคือ การแจกข่าวให้แก่ผู้ที่ต้องการทราบ แต่สิ่งที่หนังสือพิมพ์ควรปฏิบัติ ได้แก่

1. ให้ข่าว
2. แปลความหมายของข่าว
3. ชักชวนผู้อ่าน
4. บริการบันเทิง

เบอร์นาร์ด เบอร์เรลสัน (Bernard Berelson 1960 : 36 - 34) กล่าวว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปต้องการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อให้เป็นแหล่งข่าวและอธิบายข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
2. เพื่อเป็นเครื่องนำทางในชีวิตประจำวัน เช่น รายการโทรทัศน์ โฆษณาสินค้า เป็นลักษณะ
3. เพื่อพักผ่อนหายใจโดยการรับเนื้อความ ข้อความ การ์ตูน หรือเรื่องราวสมอง
4. เพื่อใช้เป็นแหล่งความคิดหรือประสาทการณ์ โดยอาศัยแนวความคิดของงานนั้นสือพิมพ์ ประกอบกับแนวคิดของตนเองในการถกเถียงหรืออภิปรายประเด็นต่าง ๆ กันบุคคลอื่น
5. เพื่อมีความสัมพันธ์กับสังคม ผู้อ่านจะได้ทราบแนวทางวิชธรรมศึกธรรมของสังคม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลต่าง ๆ ในสังคมได้คิดต่อกันในทางอ้อมได้ด้วย

แฟรงค์ ดับบลิว. รัชเชอร์ (Frank W. Rucher 1968 : 5 ข้างลงใน รัฐวิหารและพัฒนา 2531 : 33) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทต่อสังคม คือ

1. ทำหน้าที่เผยแพร่การณ์โดยเสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน
2. ให้สาระสำคัญของข่าวสาร โดยอาจมีภาพประกอบความเข้าใจได้
3. สร้างประชานิยมโดยการกระตุ้นให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นลงในหนังสือพิมพ์
4. เมบแพร่ชุมชนของตนต่อโลกภายนอกและชี้ให้เห็นข้อบกพร่องและข้อควรแก้ไขของชุมชน
5. ป้องกันและเหนี่ยวรั้งการกระทำที่ผิดจากวิถีทางประชาธิปไตย
6. ให้การศึกษาแก่ผู้อ่านด้วยการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ

เตอร์ พีเตอร์สัน (Turdor Peterson ข้างลงใน รัฐวิหารและพัฒนา 2531 : 34) กล่าวว่า ความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์คามทุกภูมิสภาพนิยมว่าหนังสือพิมพ์มีภาระ 6 ประการ คือ

1. สนับสนุนระบบการเมืองด้วยการเสนอข่าวสาร การอภิปราย และโต้แย้งเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของส่วนรวม
2. เพิ่มพูนศักดิ์ปัญญาของสาธารณะเพื่อให้มีความสามารถปกกรองตนเอง
3. ปกป้องสิทธิ์ต่าง ๆ ของปัจเจกชนด้วยการทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมรัฐบาล

4. สนับสนุนระบบเศรษฐกิจ สำหรับข้อเน้นๆที่สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์คือ การขัดไล่ผู้ชุมชนและผู้ขายสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้มาพบกันด้วยการใช้สื่อในการโฆษณา

5. ให้ความบันเทิง

6. รักษาฐานในทางการเงินของตนเองให้มั่นคงพอที่จะ ได้เป็นเครื่องจักรความคิดดันต่าง ๆ ของบรรดาคนกลุ่มพลประโยชน์ในกลุ่มได้กลุ่มนี้โดยเฉพาะ

บทบาทหนังสือพิมพ์ในการพัฒนาประเทศ

เดวิด ไอ ฮิทช์ค็อก (David I. Hitchcock ข้างถึงใน พนิต คุลศิริ 2528 : 39 - 41) ให้สรุป บทบาทที่หนังสือพิมพ์มีต่อการพัฒนาประเทศ ดังนี้คือ

1. เป็นแหล่งแจ้งข่าวสารทั่วไป (Source of General “bill - board” Information) ก็อปปะนาทในการแจ้งข่าวสารที่จำเป็น ทำให้ผู้อ่านได้ทราบข่าวเดียวกัน ทำให้ผู้อ่านมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน สำนักในคำแนะนำเดียวกัน รู้สัญลักษณ์ทางการเมืองและสังคมอย่างเดียวกัน เพื่อให้สำนึกความเป็นชาติร่วมกัน

2. เป็นแหล่งข่าวเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศของระดับท้องถิ่น หรือทั่วประเทศ (Source of Information on Local or Country - Wide Progress in National Development) การแจ้งข่าวเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศทำให้ประชาชนได้ทราบว่า รัฐบาลของตนกำลังทำงานเพื่อประชาชน เช่น ในการเสนอเรื่องเกี่ยวกับการตัดถนนใหม่ การสร้างสะพาน เป็นต้น

3. เป็นแหล่งความรู้ในเรื่องทักษะใหม่ ๆ และวิธีการปฏิบัติที่สนับสนุนการพัฒนาประเทศ (Source of New Skills and Practices Supporting National Development) เช่น คอร์ส์แนะแนว ศูนย์ภาพ แนะนำอาชีพ เป็นต้น

4. จัดให้มีการวิเคราะห์และอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับการพัฒนา (Providing Analysis and discussion of Issues in Development) เช่น คอร์ส์เกี่ยวกับการพัฒนาในปัจจุบัน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการสถาบันอุดมศึกษา การก่อตั้งมหาวิทยาลัย การกระตุ้นรัฐบาลให้สนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในภูมิภาค เป็นต้น

5. เสนอเนื้อหาที่สำคัญต่อการสร้างทัศนคติที่เอื้อต่อการพัฒนา (Carrying Significant Messages (Exhortations) Likely to Strengthen Development Oriented Attitudes) เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชน ความเป็นมิตรของคำว่า คำว่าดีๆ เป็นต้น

6. เสนอให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ที่สร้างสรรค์และปฏิบัติตามเป็นผู้ดูแลสาธารณะประโยชน์ (Offering Constructive Criticism and Acting as Watchdog of the Public Interest) เช่น รูปถ่ายกองขยะบนถนนหลวง เป็นต้น

7. เป็นช่องทางการสื่อสารกลับระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร (Providing a Means of "Feed Back" between Communicator and Audience) เช่น คอลัมน์จดหมายถึงบรรณาธิการ การสำรวจประชาชนด้วยการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เป็นต้น

8. จัดสรรว่าสารเกี่ยวกับโลกภายนอกเพื่อสร้างประสบการณ์นอกตัวผู้อ่าน อันจะทำให้เกิดความลิด落ว์ทางใจ (Providing Relevant Empathy - Building Information About the World Beyond Personal Experience) เช่น ข่าวต่างประเทศ เป็นต้น

9. กระตุ้นทัศนคติที่ชี้ช่องการพัฒนาโดยการกล่าวยกย่องหรือรับรู้การกระทำ หรือพูดคุยกรรมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนา (Encouraging Pro - Development Attitudes through Association of Recognition and Reward with Effort) เช่น การให้รางวัล การเสนอข่าวบุคคลที่มีความประพฤติตรงกับที่ต้องการในการพัฒนา

10. สร้างภาพพจน์และค่านิยมใหม่ที่สนับสนุนการพัฒนาประเทศ (Creating New Images and Values that Support National Development) เช่น เนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านตระหนักรู้ในอำนาจและหน้าที่ของตน ความเกี่ยวข้องระหว่างคนกับประเทศไทยและภูมิภาค อันจะนำไปสู่ความรับผิดชอบในสังคมและการเมือง

ทิชช์กอก สรุปว่า ในประเทศไทยกำลังพัฒนานั้นหนังสือพิมพ์ท่องถินเป็นแหล่งข่าวสารที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทยในลักษณะที่เป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าจำนวนประชากรที่รู้หนังสือมีมากขึ้นและจำนวนพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ท่องถินเพิ่มขึ้นแล้ว หนังสือพิมพ์ท่องถินจะเป็นแรงสำคัญในการสร้างทัศนคติที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการพัฒนาสังคม

ครุฑี หริษฐรักษ์ (2530 : 1) กล่าวว่า ปัจจุบันขอบข่าย บทบาท และหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ได้ขยายตัวมากขึ้นตามลำดับ ตามสภาพแวดล้อมของสังคมและธุรกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็ว หนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อข่าวสารยอดนิยม จึงมีความรับผิดชอบในการให้บริการชุมชนระดับต่างๆ ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญ
2. หนังสือพิมพ์ให้การศึกษา
3. หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน
4. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอิสระที่ดีของชุมชน
5. หนังสือพิมพ์เป็นสถานบันย่อยในการให้บริการประชาชน
6. หนังสือพิมพ์ผลิตข่าวสารและการโฆษณา
7. หนังสือพิมพ์สร้างธุรกิจชุมชน
8. หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มกันประชาชน
9. หนังสือพิมพ์ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน
10. หนังสือพิมพ์นักบาทในการพัฒนาสังคม กล่าวคือ รัฐจะใช้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งนำข้อมูลข่าวสาร สาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาสังคม

บำรุง สุขพรรณ (2530 : 15 - 22) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์จัดได้ว่าเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคมได้ 4 ประการ คือ

1. การพัฒนาการเมือง สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นสื่อกลางส่งข่าวสารจากรัฐบาลไปยังประชาชนและในท่านองเดียวกันรับความคิดเห็นจากประชาชนเสนอขึ้นไปยังรัฐบาล ทำให้ทราบความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งประชาชนและรัฐบาลจะได้เกิดความเข้าใจยั่งยืนดีระหว่างกัน

หอสมุดสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

พิชณุโลก

- 21 -

2. การพัฒนาการศึกษา สื่อมวลชนมีหน้าที่จะต้องเสริมสร้างพุทธปัญญา (Intellectual) ให้เกิดความเข้มแข็งของสังคม เช่น รายการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น

3. การพัฒนาระบบท่องเที่ยว สื่อมวลชนจะให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมดิตใหม่ ๆ ตลอดจนลู่ทางท่องเที่ยวต่าง ๆ ทำให้ประชาชนสามารถปรับตัวเองให้ก้าวหน้าอย่างเสมอ เช่น กรณีตัวอย่างของหนังสือพิมพ์ทางเศรษฐกิจ เป็นลักษณะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่ให้ความรู้ทางการตลาดเทคโนโลยีทางการท่องเที่ยว วงการก่อสร้าง และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

4. การพัฒนาด้านสังคม สื่อมวลชนจะช่วยสื่อความหมายให้บุคคลในสังคมประسان สามัคคีระหว่างคนรุ่นต่าง ๆ อีกทั้งประชาชนในชนบทกับประชาชนในเมืองให้เข้าใจถึงประภากล่าวที่เปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้ความขัดแย้งและความตึงเครียดในทางจิตใจ และทางสังคมลดลงน้อยลง อีกทั้งยังสร้างค่านิยมที่เหมาะสมกับปัจจุบันด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นรินทร์ บุญชู (2519) ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้อยละ 68.8 อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน เนื้อหาที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา เรื่องราชการ กีฬา และอาชญากรรม ตามลำดับ

ฤทธิ์ ดา เดชาภิวัฒน์พันธ์ (2524) ศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษาวิทยาลัยครุภัณฑ์ “การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษาวิทยาลัยครุภัณฑ์” พบว่า หนังสือพิมพ์มีประโยชน์คือ ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้รอบตัวกว้างขวางและทันสมัย บางกันเห็นว่าหนังสือพิมพ์อาจมีผลเสียต่อสังคมคือ เสนอข่าวบิดเบือน ความจริงและการปรับปรุงการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ชนิษฐา สมรัง (2531) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ เนื้อหาข่าว และความต้องการของผู้อ่าน ในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวัน “ไทยนิมิต” จังหวัดลพบุรี” พบว่า แนวความคิดของกองบรรณาธิการในการให้ความสำคัญต่อการเสนอข่าวแตกต่างจาก

มีความสัมพันธ์กับปริมาณข่าวสารแต่ละประเภทที่นำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์อ่อนข้างสูง ซึ่งแสดงว่า กองบรรณาธิการมีแนวความคิดในการเสนอข่าวอย่างไรก็นำเสนอข่าวในลักษณะเช่นนี้นทางหน้าหนังสือพิมพ์ ความต้องการเนื้อหาข่าวสารแต่ละประเภทของผู้อ่านกันเนื้อหาข่าวสารที่มีการนำเสนอ ในหน้าหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก แสดงว่าเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ ไม่ตรงกับความต้องการของผู้อ่านเท่าใดนัก แสดงว่าความต้องการของผู้อ่าน ไม่มีความสอดคล้อง สมพันธ์กันเนื้อหาข่าวที่นำเสนอ

พรพิมลดีงนาก (2532) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของอาจารย์สาขาวิชาลักษณะทางนิยมเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” พบว่า สื่อมวลชนที่อาจารย์ปิดรับมากที่สุด คือ โทรทัศน์ และโทรศัพท์มือถือที่มีบทบาทในการให้การศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในด้านโภชนาการ ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย การประกอบอาชีพ การวางแผนครอบครัว การสร้างความต่อเนื่อง การพัฒนาชีวิตริ และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมมากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ

สันติ์นที ประญรรัตน์ (2534) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อมวลชนและความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวารสารศาสตร์ต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ไทย” พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษา ภูมิลำเนา และอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไป (รวมถึงสื่อ) แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีสถาบันการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม และลักษณะที่อยู่เดิมแตกต่างกัน ทำการปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน สำหรับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์จะแตกต่างกัน ไปตามกลุ่มสถาบันการศึกษาที่สังกัด ส่วนตัวแปรอื่น ๆ คือ ชั้นปีการศึกษา เพศ ภูมิลำเนา ลักษณะเขตที่อยู่เดิมและอาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลให้นักศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องของบทบาทหนังสือพิมพ์ในการเผยแพร่โฆษณาสินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด และบทบาทการสร้างเสริมคุณธรรม และจริยธรรมแก่ผู้อ่านน้อยที่สุด และมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทในการพัฒนาสังคมโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไป (ทุกสื่อร่วมกัน) และการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์

พิทยา พัฒนชัยญา (2534) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่างต่อบทบาทที่หนังสือพิมพ์ควรจะเป็นและที่กำลังเป็นอยู่ในการเสนอข่าวเพื่อการพัฒนา” พบว่า

1. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรจะเป็นและบทบาทที่กำลังเป็นอยู่ในการเสนอข่าวเพื่อการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบทบาทที่นักหนังสือพิมพ์กำลังเป็นอยู่น้อยกว่าบทบาทที่ควรจะเป็น
2. ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาการทำงาน และการเข้ารับการอบรมวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีผลทำให้ความเห็นของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต่อบทบาทในการเสนอข่าวเพื่อการพัฒนาแตกต่างกัน
3. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นให้ความสำคัญในลำดับสูงกับบทบาทต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคมส่วนเสริมระบบปฐชาติปได วิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีในสังคม สอดส่องความทุกข์ยากของประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาบทบาท
4. ปัญหาสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถเสนอข่าวเพื่อการพัฒนาคือ การขาดประสานการณ์และ การฝึกอบรมในวิชาชีพนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อนทนาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เป็นการก้นหาความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวัดแบบครั้งเดียว (One - Shot Descriptive Study)

ประชากร

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอําเภอมีอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 174,843 คน (ข้อมูลจากเทศบาลเมืองจังหวัดพิษณุโลก เดือนกรกฎาคม 2539) ประกอบด้วย

จำนวนประชากร เพศชาย	88,840 คน
จำนวนประชากร เพศหญิง	86,003 คน
รวม	174,843 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอําเภอมีอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 500 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Quota Sampling โดยแบ่งสัดส่วนตัวอย่าง 500 คน ตามประชากรที่มีอาชีพรับราชการหรือธุรกิจ ประกอบอาชีพอิสระ พนักงานบริษัทเอกชน แม่บ้าน และนักเรียนนักศึกษา อาชีพละ 100 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยดูจากตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973:1089) ที่ระบุความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม Yamane ที่ 95%

ขนาดประชากร	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามความคลาดเคลื่อน					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	b	b	b	b	222	83
1,000	b	b	b	385	286	91
1,500	b	b	638	441	316	94
2,000	b	b	714	476	333	95
2,500	b	1,250	759	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	97
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	976	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,034	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
$\rightarrow \infty$	10,000	2,500	1,111	625	400	100

b - ใช้ไม่ได้

กำหนดให้มีความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

จากตารางขนาดของประชากรตั้งแต่ 100,000 คนขึ้นไป ความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จะได้
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 400 คนคือ
จำนวนทั้งสิ้น 500 คน

ตัวแปรในการวิจัย

จากสมมติฐานการวิจัยที่ 4 ข้อได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการวิจัย
ลักษณะนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและการเปิดรับข่าวสารจาก
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ
ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของ
ประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือ-
พิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน
จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อ
บทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน
จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด

ด้วยประอิสรະ คือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ด้วยประตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการที่กษากันคว้าจากคำราและเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการสอบถามผู้ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัย ลักษณะของคำถามส่วนใหญ่จะประกอบด้วยคำถามแบบปลาຍปิด (Closed Form) และมีคำถามแบบปลาຍเปิด (Opened Form) เพียงบางส่วนเท่านั้นที่จำเป็นเท่านั้น โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของประชาชน ได้แก่ เพศ ชาติ ระดับการศึกษาและอาชีพ จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หรือวารสาร จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 24 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกรวมทั้งอุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

4.1 คำถามความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

จำนวน 17 ข้อ

4.2 คำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแสดงบทบาทในการ

พัฒนาสังคมได้ไม่เต็มที่ จำนวน 9 ข้อ

4.3 คำถามปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณความเหมาะสม และความ
ครอบคลุมของเนื้อหาเดิมนำไปทดลองใช้ (Pre-Test) กับกลุ่มประชาชนจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบ
ความซัมฤทธิ์ของคำถามและนำข้อมูลส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความคิดเห็นในส่วนที่ 3 จำนวน
24 ข้อ และส่วนที่ 4 จำนวน 17 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability)

การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scale) ใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach (บุญธรรม กิตปรีดาบริสุทธิ์ 2531 : 138) คือ

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \sum \frac{s_i^2}{s_t^2} \right)$$

k = จำนวนข้อ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการคำนวณในส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของ
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม = 0.95 (ภาคผนวก
ก.) และเมื่อหาความเชื่อถือได้จากข้อมูลที่รวมรวมได้จริง โดยคำนวณจากคอมพิวเตอร์โปรแกรม
สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ได้ค่าความเชื่อถือได้ = 0.95 เท่ากัน

ผลการคำนวณในส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ห้อง din ในจังหวัดพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อถือได้ = 0.87 (ภาคผนวก ก.) และเมื่อหาค่าความเชื่อถือได้จากข้อมูลที่รวมรวมมาได้จริง โดยคำนวณจากคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC[†] ได้ค่าความเชื่อถือได้ = 0.92

สำหรับคำตามในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงได้แก่ เพศ อาชญากรรม ภาษา และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เพียงแต่เกี่ยวข้องปัจจุบันเฉพาะด้านคำและดำเนินงานที่ใช้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนขึ้นเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

- 1.1 สรุมเดื่อตัวอย่างประชากรตามวิธีการข้างต้น
- 1.2 ใช้พนักงานสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่สร้างขึ้นออกไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในกรอบ พนักงานสัมภาษณ์เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการอบรมแล้วจำนวน 10 คน

2. ข้อมูลภูมิคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหนังสือ ตำรา เอกสาร รายงานวิจัยต่าง ๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

1. คำตามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนพิจารณาจากความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อ ดังนี้ (ส่วนที่ 2 ข้อ 1)

ทุกวัน	= 5 คะแนน
เกือบทุกวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 3-6 วัน)	= 4 คะแนน
รับน้ำงพอสมควร (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 วัน)	= 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง (เฉลี่ยเดือนละ 1-2 วัน)	= 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	= 1 คะแนน

2. คำถามเกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยเฉลี่ยในรอบเดือนที่ผ่านมาเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ส่วนที่ 2 ข้อ 2)

อ่านเป็นประจำ	= 3 คะแนน
อ่านบ้างพอสมควร	= 2 คะแนน
ไม่เคยอ่านเลย	= 1 คะแนน

3. คำถามเกี่ยวกับความสนใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ต่างกลาโง นิตยสารหรือวารสาร โทรทัศน์ และวิทยุ พิจารณาจากความบอยครึ้ง ในการเปิดรับสื่อแต่ละชนิด ดังนี้ (ส่วนที่ 2 ข้อ 4-8)

มากที่สุด	= 5 คะแนน
มาก	= 4 คะแนน
ปานกลาง	= 3 คะแนน
น้อย	= 2 คะแนน
ไม่เคยคุยกับ	= 1 คะแนน

4. คำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในชั้นหัวดพิบูลย์โลก มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ส่วนที่ 3)

มากที่สุด	= 5 คะแนน
มาก	= 4 คะแนน
ปานกลาง	= 3 คะแนน
น้อย	= 2 คะแนน
ไม่มีเลย	= 1 คะแนน

5. คำถามความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ส่วนที่ 4)

ดีมาก	= 5 คะแนน
ดี	= 4 คะแนน
ระดับปานกลาง	= 3 คะแนน
ยังไม่ดีเท่าที่ควร	= 2 คะแนน
ไม่ดีเลย	= 1 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 สถานภาพส่วนนุกคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentages) และนำเสนอข้อมูลด้วยตารางแจกแจงความถี่

1.2 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมและบทบาททั่ว ๆ ไปของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยหาค่าร้อยละและคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้

1.2.1 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 12 ชนิด ในรอบเดือนที่ผ่านมา

0.1 - 1.0 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ

1.1 - 2.0 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง

2.1 - 3.0 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง

1.2.2 สื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ นอกเหนือจากข้อ 1.2.1 และความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคม

0.1 - 2.4 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ

2.5 - 3.9 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง

4.0 - 5.0 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติดังนี้

ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม ใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปทดสอบสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

2.1 การทดสอบความแตกต่างของ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารกับตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานข้อ 1 และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกตามสมมติฐานข้อ 2 ทดสอบดังนี้

2.1.1 เพศ แบ่งเป็นกลุ่มชายและหญิง ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

โดยใช้ t-test

2.1.2 อายุ แบ่งเป็นช่วงอายุระหว่าง 17-25 ปี

ช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี

ช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี

ช่วงอายุระหว่าง 46-55 ปี

ตั้งแต่ 56 ปีจนไป

ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

2.1.3 การศึกษา แบ่งเป็นประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

2.1.4 อาชีพ แบ่งเป็น นักเรียน นักศึกษา รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบอาชีพอิสระ และแม่บ้าน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ตามสมมติฐานข้อ 3 ใช้สถิติ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

2.3 การหาค่าตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ตามสมมติฐานข้อ 4 ทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis)

การประมาณผลข้อมูล

ประมาณผลข้อมูลโดยใช้กอนพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC¹ เพื่อคำนวณท่าเฉลี่ดัง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงพรรณนา ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชาราช พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมและความคิดเห็นทั่วไปของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก แสดงผลเป็นความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงวิเคราะห์ตามสมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (*t-test*) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (*Oneway Analysis of Variance*) การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยวิธี Pearson's Product Moment Correlation Coefficient และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ (*Multiple Regression Analysis*)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายถึงวัตถุประสงค์ทั้ง 6 ประการอยู่ในตารางต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ประการที่ 1 ผลปรากฏตามตารางที่ 5-13

วัตถุประสงค์ประการที่ 2 ผลปรากฏตามตารางที่ 14-16

วัตถุประสงค์ประการที่ 3 ผลปรากฏตามตารางที่ 17-28

วัตถุประสงค์ประการที่ 4 ผลปรากฏตามตารางที่ 29-32

วัตถุประสงค์ประการที่ 5 ผลปรากฏตามตารางที่ 33-40

วัตถุประสงค์ประการที่ 6 ผลปรากฏตามตารางที่ 41

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาแสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	165	33.0
หญิง	335	67.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และเพศชายจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
17-25	177	35.4
26-35	143	28.6
36-45	124	24.8
46-55	29	5.8
ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	27	5.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และน้อยที่สุดคือผู้มีอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	33	6.6
ประถมศึกษาตอนปลาย	38	7.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	28	5.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	85	17.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	86	17.2
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	220	44.0
สูงกว่าปริญญาตรี	7	1.4
ไม่มีระดับ	3	0.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และน้อยที่สุด มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

รายงานที่ ๔ เมื่อครองจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนนักศึกษา	100	20.0
ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ	100	20.0
นักเขียนออกงาน	100	20.0
อาชีพอิสระ	100	20.0
แรงงาน	100	20.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพต่าง ๆ คือเป็น นักเรียนนักศึกษา รับราชการหรือ
ธุรกิจบริการ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบอาชีพอิสระ และเป็นแม่บ้านในจำนวนเท่า ๆ กันคือ
อาชีพละ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ ๕ ผลลัพธ์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ในแต่ละวัน

รายการ	ทุกวัน		ตีบบุกวัน		วันบังพลิกวัน		นาน ๆ กว้าง		ไม่เกย์เพศ		$\bar{x}$	s.d.
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ไม่เปิดรับข่าวสาร	12	2.4	44	8.8	114	22.8	249	49.8	77	15.4	2.33	0.94
เปิดรับข่าวสารทุกวัน	145	29.0	161	32.2	117	23.4	54	10.8	18	3.6	3.74	1.12
ไม่เปิดรับ	329	65.8	131	26.2	22	4.4	13	2.6	1	0.2	4.57	0.74
เปิดรับ	196	39.2	165	33.0	81	16.2	40	8.0	13	2.6	4.01	1.03
ไม่เปิดรับทุกวัน	36	7.2	83	16.6	168	33.6	155	31.0	50	10.0	2.08	1.1
ไม่รู้	1	0.2	3	0.6	13	2.6	26	5.2	26	5.2	1.94	0.94

ตารางที่ ๕ แสดงว่า ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ท่องอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 249 คน กิตติเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาบังพลิกวัน จำนวน 114 คน กิตติเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดเปิดรับทุกวัน จำนวน 12 คน กิตติเป็นร้อยละ 2.4

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับเกือบทุกวัน
จำนวน 161 คน กิตติเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาเปิดรับทุกวัน จำนวน 145 คน กิตติเป็นร้อยละ 29.0
และน้อยที่สุดเป็นครึ่งปีไม่เคยเปิดรับเลย จำนวน 18 คน กิตติเป็นร้อยละ 3.6

การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับทุกวัน จำนวน 329 คน
กิตติเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาเปิดรับเกือบทุกวัน จำนวน 131 คน กิตติเป็นร้อยละ 26.2 และน้อยที่สุด
เป็นครึ่งปีไม่เคย จำนวน 1 คน กิตติเป็นร้อยละ 0.2

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับทุกวัน จำนวน 196 คน กิตติเป็น
ร้อยละ 39.2 รองลงมาเปิดรับเกือบทุกวัน จำนวน 165 คน กิตติเป็นร้อยละ 33.0 และน้อยที่สุดไม่เคย
เปิดรับเลย จำนวน 13 คน กิตติเป็นร้อยละ 2.6

การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข้างพอสมควร จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาเปิดรับนาน ๆ ครั้ง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และน้อยที่สุดเปิดรับทุกวัน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบสื่อทุกชนิดแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ โดยมีปริมาณเฉลี่ยในระดับสูงคือ 4.57 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากวิทยุโดยมีปริมาณเฉลี่ยในระดับสูงคือ 4.01 และเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินน้อยที่สุด โดยมีปริมาณเฉลี่ยในระดับต่ำคือ 2.33

สำหรับสื่ออื่น ๆ นั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่แสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินในรอบเดือนที่ผ่านมา

หนังสือพิมพ์ท่องถิน	อ่านเป็นประจำ		อ่านบ้างพอสมควร		ไม่เคยอ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น.ส.ท.เพื่อไทย	30	6.0	246	49.2	221	44.2
น.ส.ท.ครอบครัวไทย	35	7.0	198	39.6	267	53.4
น.ส.ท.อิสรภาพ	29	5.8	169	33.8	302	60.4
น.ส.ท.ธรรมรัฐ	8	1.6	100	20.0	392	78.4
น.ส.ท.สันติภาพ	18	3.6	116	23.2	366	73.2
น.ส.ท.ประชาธิรัฐ	27	5.4	144	28.8	328	65.6
น.ส.ท.ไทยพิพิฒ	59	11.8	171	34.2	270	54.0
น.ส.ท.พิทักษ์ไทย	19	3.8	127	25.4	354	70.8
น.ส.ท.ประชาธิรัฐ	59	11.8	220	44.0	220	44.0
น.ส.ท.จ่าวหอการค้าพิมพ์ไทย	28	5.6	138	27.6	334	66.8
น.ส.ท.ประชากร	25	5.0	147	29.4	328	65.6
น.ส.ท.พิมพ์พิพิฒ	21	4.2	134	26.8	340	68.0

จากการที่ 6 แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เพื่อไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อ่านบ้างพอสมควรจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาไม่เคยอ่านเลยจำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 และน้อยที่สุดอ่านเป็นประจำจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

การเมิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ประชาชนติด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังพอสมควรและไม่เคยอ่านเลยในจำนวนท่านก็อ 222 คน กิตเป็นร้อยละ 44.0 และน้อยที่สุดอ่านเป็นประจำ 59 คน กิตเป็นร้อยละ 11.8

สำหรับหนังสือพิมพ์ท่องถินฉบับอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านเลย รองลงมา อ่านบ้างก็อ หนังพอสมควรและมีจำนวนน้อยที่สุดที่อ่านเป็นประจำ

ตารางที่ 7 แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเมิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ห้องเรียนในจังหวัดพิษณุโลก

หนังสือพิมพ์ท่องถิน	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-3) (N = 500)	S.D.
น.ส.พ.ประชาชนติด	1.68	0.68
น.ส.พ.ผู้ไทย	1.62	0.59
น.ส.พ.ไทยพิษณุ	1.58	0.69
น.ส.พ.คระฤกุลไทย	1.54	0.62
น.ส.พ.อิสรธ	1.45	0.61
น.ส.พ.ประชาชน	1.40	0.59
น.ส.พ.ช่าวหอการค้าพิษณุโลก	1.39	0.59
น.ส.พ.ประชากร	1.39	0.58
น.ส.พ.พิมพ์พิษณุ	1.35	0.56
น.ส.พ.พิทักษ์ไทย	1.33	0.55
น.ส.พ.สันติภาพ	1.30	0.53
น.ส.พ.ธรรมรัฐ	1.23	0.46

ตารางที่ 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ประชาชนติด โดย ประเมินแทนเฉลี่ยในระดับปานกลางคือ 1.68 รองลงมาได้แก่ น.ส.พ.ผู้ไทย มีปริมาณเฉลี่ยในระดับ ปานกลางคือ 1.62 และเมิดรับหนังสือพิมพ์ธรรมรัฐน้อยที่สุด โดยมีปริมาณเฉลี่ยในระดับต่ำคือ 1.23

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับความนิยมของประชาชนใน
การดำเนินการสือพิมพ์ทั้งถ้วน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

หนังสือพิมพ์ทั้งถ้วน	จำนวน	ร้อยละ
น.ส.พ.ไทยพิมพ์	95	19.0
น.ส.พ.ประชามติ	87	17.4
น.ส.พ.เพื่อไทย	60	12.0
น.ส.พ.คระภูดไทย	52	10.4
น.ส.พ.อิสรธ	36	7.2
น.ส.พ.ข่าวหอการค้าพิมพ์โลก	19	3.8
น.ส.พ.ประชาชน	18	3.6
น.ส.พ.พิมพ์พิมพ์	12	2.4
น.ส.พ.ประชากร	10	2.0
น.ส.พ.เด็นติเวฟ	3	0.6
น.ส.พ.ธรรมรัฐ	3	0.6
น.ส.พ.พิทักษ์ไทย	2	0.4
ผู้ไม่ระบุอ่านแลบ	14	2.8
ไม่ตอบ	89	17.8
รวม	500	100.0

จากการที่ ๘ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยพิมพ์ก่อ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมา尼ยมอ่านหนังสือพิมพ์ประชาชนดิจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และน้อยที่สุดนิยมอ่านหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 9 แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ประเภทข่าวสาร	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	3.09	1.24
2. คลิปนิยมชมกิจการพัฒนาประเทศ	2.80	1.11
3. แนวโน้มและความคิดเห็นต่าง ๆ	2.86	1.10
4. เกร็ดความรู้และสารคดี	3.17	1.13
5. ข่าวสังคม ข่าวศิริ	2.81	1.16
6. คลิปนิยมบันเทิง	3.17	1.24
7. กีฬา	2.86	1.16
8. ตอนปัญหาชีวิตและสุขภาพ	2.72	1.09
9. ผลการออกສลากกินแบ่งรัฐบาล	2.89	1.34
10. อื่น ๆ ระบุ.....	2.66	1.41

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการเกร็ดความรู้ สารคดี และคลิปนิยมบันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.17 รองลงมา尼ยมอ่านข่าว วิเคราะห์ข่าว โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.09 รองสุดท้ายนิยมอ่านรายการตอนปัญหาชีวิตและสุขภาพ โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.72 และอ่านรายการอื่น ๆ เป็นจำนวนน้อยที่สุด โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.66 (รายละเอียดคูณได้ในตารางที่ 44 : ภาคผนวก ๑)

ตารางที่ 10 แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

ประเภทข่าวสาร	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	3.68	1.12
2. คอลัมน์เศรษฐกิจการพัฒนาประเทศ	3.25	1.04
3. บทวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	3.20	1.08
4. เกร็ดความรู้และสารคดี	3.47	1.00
5. ข่าวสังคม ข่าวสตรี	3.09	1.06
6. คอลัมน์บันเทิง	3.64	1.09
7. กีฬา	3.17	1.12
8. ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	2.89	1.04
9. อื่น ๆ ระบุ.....	2.81	1.31

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการข่าว วิเคราะห์ข่าว โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.68 รองลงมา尼ยมอ่านคอลัมน์บันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.64 รองสุดท้ายนิยมอ่านรายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.89 และอ่านรายการอื่น ๆ เป็นจำนวนน้อยที่สุด โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.87 (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 45 : ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 11 แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือ
โทรทัศน์

ประเภทข่าวสาร	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. ข่าวสาร การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	3.08	1.09
2. สารคดีและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ	3.45	1.04
3. ประเภทบันเทิง เช่น ดาราภาพพยนตร์ เพลง	3.60	1.12
4. เมฟชั่น และความงาม	3.40	1.23
5. นวนิยาย	2.67	1.18
6. ประเภทความรู้ในวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น การซ่าง การเก็บตร กการแพทย์	2.97	1.03
7. ประเภทแม่บ้าน แม่เรือน	2.89	1.17
8. คดีสมมต์ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	2.79	1.06
9. อื่น ๆ ระบุ.....	2.94	1.60

จากการที่ 11 แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากนิตยสารหรือวารสารนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการประเภทบันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.60 รองลงมานิยมอ่านสารคดีและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.45 และอ่านนวนิยายเป็นจำนวนน้อยที่สุด โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.67 (รายละเอียดคุณได้ในตารางที่ 46 : ภาคผนวก ๖)

ตารางที่ 12 ผลดัชนีปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์

ประเภทข่าวสาร	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. ข่าว วีดิโอรายหัวข่าว	3.95	1.04
2. ข่าวที่ออกอากาศวัน สารคดี	3.69	0.98
3. ข่าว เกมพีซี เช่น คุณครู อัลตร้า ภาคบันตรี้	4.07	0.97
4. ข่าว รายการการศึกษา	2.93	1.05
5. ข่าว กีฬา	3.34	1.08
6. ข่าว เรื่องราวมีอยู่หนานั่นๆ วิดีโอดอกชุบภาพ	2.95	1.02
7. ข่าว ละครเรื่องโปรด	3.61	1.01
8. ข่าว กีฬาและกีฬา	2.88	1.18
9. ข่าว ดูดู.....	2.50	1.13

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์ ที่ถูกพิจารณาเป็นส่วนใหญ่นิยมคุ้มราบรากับบันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงคือ 4.07 รองลงมา尼ยมคุ้มราบรากับ วีดิโอรายหัวข่าว โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.95 รองสุดท้ายนิยมคุ้มราบรากับกีฬาและกีฬา โดยมีปริมาณเฉลี่ยในระดับปานกลางคือ 2.88 และนิยมคุ้มราบราก่อน ๆ เป็นลำดับที่สองคือ กีฬา โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.50 (รายละเอียดได้ในตารางที่ 47 : ตารางที่ 47 น)

ผลการสำรวจปริมาณและถี่บ่อยของแต่ละตัวแบบมาตราฐานของการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ

รายการ	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. ฟัง วิทยุครั้งที่เข้าว	3.16	1.11
2. ฟัง วิทยุครั้งที่ ดูแลก็	3.12	1.04
3. ฟัง วิทยุ ทันที เช่น เหตุ	3.87	1.15
4. ฟัง วิทยุ ตามนิยม	2.14	1.13
5. ฟัง วิทยุเพื่อการศึกษา	2.39	1.12
6. ฟัง วิทยุตอนปีญหาเชิงวิจัยและสุขภาพ	2.54	1.05
7. ฟัง วิทยุ สำหรับเด็ก	2.23	1.03
8. ฟัง วิทยุ เช่น รายการเพื่อสุขภาพ	2.49	1.14
9. ฟัง วิทยุ.....	2.12	1.15

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ กลุ่มตัวอย่าง
ตัวอย่างที่นิยมฟังรายการบันเทิง โดยมีปริมาณและถี่บ่อยในระดับปานกลางคือ 3.87 รองลงมานิยมฟัง
รายการทั่วไปและเรื่องที่เข้าว โดยมีปริมาณและถี่บ่อยในระดับปานกลาง 3.16 รองสุดท้ายนิยมฟังรายการน้ำ
เชื้อชีวะ ที่นิยมมากและถี่บ่อยในระดับต่ำคือ 2.14 และนิยมฟังรายการอื่น ๆ เป็นจำนวนน้อยที่สุด โดย
ที่นิยมและถี่บ่อยในระดับต่ำที่สุด 2.12 (รายละเอียดคู่ได้ในตารางที่ 48 : ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 14 ผลของปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในการพัฒนาสังคม	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
1. สร้างสื่อความบัน្តอรอมของสังคม	3.19	0.86
2. วิเคราะห์ข่าวสารที่ออกให้สั่งกีไม่ดีในสังคม	3.31	0.90
3. รายงานเรื่องความทุกข์ยากของประชาชน	3.09	0.96
4. รายงานเรื่องภัยคุกคามในสังคม	3.11	0.85
5. ปลูกจิตอย่างมีประโยชน์ของส่วนรวม	3.09	0.88
6. ต่อต้านภัยร้ายในระบบของชาติปัจจุบัน	3.11	0.88
7. นำเสนอผลสรุปและการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสาธารณะ	3.01	0.94
8. ต่อต้านการเมืองที่มุ่นรายได้ของประชาชน	3.04	0.94
9. ต่อต้านการงการพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	3.05	0.90
10. ต่อต้านการเมืองที่ต่าง ๆ ช่วยให้ประชาชนรู้สึกดีขึ้นเมื่อเข้าสู่ต่อเนื่อง	3.25	0.87
11. สนับสนุนในการสร้างกระแสประชามติของผู้คนในท้องถิ่น	3.14	0.83
12. เตือนผู้ให้คำแนะนำนำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ แก่ประชาชน	2.91	0.82
13. สนับสนุนการเดินทางศึกษาดูงาน ให้ประชาชนรู้สึกดี	3.21	0.90
14. รับฟังความเห็นของผู้อ่านและรับข้อเสนอแนะ	2.97	0.82

ผลกระทบของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในการพัฒนาสังคม	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-5) (N = 500)	S.D.
15. เสนอข่าวดุเดนน่ารักชี้ตั้งแต่เด็กต่อไป	3.19	0.90
16. ทำให้เกิดปรัชญาธรรมไทย	3.17	0.93
17. ตื่นเต้นเร้าใจและเยาวชนให้เมื่องคนดีของสังคม	3.10	0.91
18. ปลูกฝังความภูมิปัญญาอนามัยของประชาชน	3.09	0.90
19. สร้างความภาคภูมิใจทั่วทั้งสตรีในทางสร้างสรรค์	2.87	0.85
20. ปลูกฝังเชื่อในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของ ประเทศ	3.01	0.86
21. ปลูกฝังความรู้ภาษาไทยอ่อง光ยต่อการ ศึกษา	2.94	0.84
22. แสดงถึงความสำาหรับผู้อ่านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ อ่านมีความคิดสร้างสรรค์ขึ้น	3.15	0.91
23. สนับสนุนการพัฒนาเหล่าเดือน์โกรนในเมือง	3.04	0.91
24. ขยายภาพนูนการพัฒนาชนบท	2.99	0.93

จากการที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของ
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในสังคมไทยโลก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
มีบทบาทมากในเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขสิ่งไม่ดีในสังคม โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน
กลางคือ 3.31 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในเรื่องการเป็นแหล่งความรู้ต่าง
ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์รุ่นหนังสือของข้างต่อหนึ่ง โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.25 และมี
ความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทน้อยที่สุดในเรื่องการส่งเสริมภาพเกี่ยวกับสตรีในทางสร้าง
สรรค์ โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.87

ผู้อิจารณาโดยทั่งหมดแล้วพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาสังคม
ที่น่าประทับใจอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ (รายละเอียดคุณิตในตารางที่ 49 : ภาคผนวก ๖)

ตารางที่ 15 แสดงปริมาณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
ที่อยู่ในไฟล์งานวัดพิมพ์โลก

ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปต่อหนังสือพิมพ์ท่องถิน	$\bar{X}$ (ช่วงคะแนน 1-3) (N = 500)	S.D.
1. ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.23	0.77
2. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	3.08	0.77
3. สารภาพธรรมของผู้ประกอบอาชีพ	3.03	0.79
4. ความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ	3.23	0.79
5. การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ท่องถิน	3.14	0.79
6. ความน่าเชื่อถือในการเสนอข่าว	3.15	0.79
7. บทบาทในการให้การศึกษา	3.01	0.79
8. บทบาทในการให้ความบันเทิง	3.04	0.83
9. บทบาทในการเป็นผู้ชี้นำความคิด	3.01	0.79
10. บทบาทในการพัฒนาทางการเมือง	3.05	0.77
11. บทบาทในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	3.10	0.81
12. บทบาทในการส่งเสริมคุณวัฒนธรรม	3.10	0.85
13. บทบาทในการพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3.16	0.87
14. ฐานะของหนังสือพิมพ์	3.03	0.87
15. ผู้อ่านของหนังสือพิมพ์	3.02	0.79
16. การโฆษณาในหนังสือพิมพ์	2.99	0.93
17. การให้ข้อมูลทางด้านการขอสักกินแบ่งรัฐบาล	3.44	0.91

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก กลุ่มหัวข้อส่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทมากในการให้ข้อมูลทางด้านการออกสตางกินแบ่งรัฐบาล โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.44 รองลงมาเป็นเรื่องความทั่วไปของบอร์ดอสังคม และความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.23 และมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทด้านการโฆษณาเชิงบวก โดยมีปริมาณเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.99 (รายละเอียดคุณได้ในตารางที่ 50 : ภาคผนวก ๒)

ตารางที่ 16 แสดงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแสดงบทบาทในการพัฒนาสังคมได้ไม่เดียวที่

ปัจจัยด้านต่างๆ	ลำดับความสำคัญของปัจจัย								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. ภูมิลักษณ์ไม่เดียบหอ	29	67	48	35	38	54	63	64	91
2. ภาคการท่องเที่ยวและความรู้ความสามารถ	87	56	58	37	52	41	50	73	35
3. ขาดเงินทุนในการพัฒนาหนังสือพิมพ์	80	51	57	53	60	55	54	37	42
4. ขาดการจัดระบบหน่วยงาน	29	54	69	76	73	73	53	40	22
5. ขาดการวางแผนทางการตลาด	37	60	56	72	68	58	53	56	29
6. ขาดเทคโนโลยีการสื่อสารเชิงข่าว	66	63	55	72	53	58	52	31	39
7. ขาดการบริหารงานและสร้างเครือข่ายเชิงธุรกิจ	35	51	59	72	71	51	50	55	44
8. ขาดการลงทุนในสื่อพิมพ์ท้องถิ่นจำกัดอยู่ในชุมชน	78	60	51	48	27	48	45	72	60
9. ผู้นำคนไข้เนื้อหาป่าวสารเผยแพร่เรื่องราวให้กับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเสนอแต่เรื่องที่สูญเสียคนไข้เพ่านั้น	53	37	35	28	45	46	57	63	125

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า ปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแสดงบทบาทในการพัฒนาต่างกันได้ไม่เด้มทื่นนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง การขาดความรู้ความสามารถของบุคลากรขาดเงินทุนในการพัฒนาหนังสือพิมพ์ และเรื่องตลาดของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจำกัดอยู่ในวงแคบเป็นอย่างเดียวแรก รองลงมาให้ความสำคัญในปัจจัยที่เกี่ยวกับการขาดการจัดระบบงานเมืองงาน ขาดการวางแผนทางการตลาด ขาดเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ากันช้า และขาดการประสานงานและการสร้างเครือข่ายของข่าวสาร ส่วนปัจจัยสำคัญลำดับสุดท้ายได้แก่ การที่ผู้อ่านสนใจเนื้อหาข่าวสารเฉพาะเรื่องสำคัญให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเสนอแต่เรื่องที่ผู้อ่านสนใจเท่านั้น และการที่มีบุคลากรไม่เพียงพอ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและหนังสือพิมพ์ที่ต้องกับข้อความทางเพศ อายุ อาชีพ และการศึกษา

ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tail Prob.
ชาย	161	3.51	0.64	0.55	0.58
หญิง	331	3.48	0.58		

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิงใช้ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ที่บ่งชี้นิรนามหัวงคู่กับกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tail Prob.
ชาย	163	2.37	0.94	0.85	0.39
หญิง	332	2.29	0.92		

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ที่บ่งชี้นิรนามหัวงคู่กับกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิงมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ที่บ่งชี้นิรนามหัวงคู่ต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความตี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน

การเปิดรับข่าวสารจาก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	เพศชาย		เพศหญิง		t-value	2-tail Prob.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
น.ส.พ.ท่าไทย	1.64	0.62	1.60	0.59	0.66	0.519
น.ส.พ.คระแฉล ไทย	1.62	0.67	1.49	0.59	2.09*	0.037
น.ส.พ.อิสรธ	1.53	0.64	1.41	0.58	2.08*	0.038
น.ส.พ.ธรรมรัฐ	1.30	0.51	1.19	0.42	2.47*	0.014
น.ส.พ.สันติภาพ	1.34	0.55	1.28	0.52	1.03	0.304
น.ส.พ.บวรราชาน	1.46	0.63	1.36	0.56	1.87	0.062
น.ส.พ.ไทยพิมณุ	1.61	0.73	1.56	0.67	0.78	0.434
น.ส.พ.พิทักษ์ไทย	1.29	0.52	1.34	0.55	0.98	0.327
น.ส.พ.ปราชามติ	1.67	0.70	1.68	0.66	0.14	0.890
น.ส.พ.ข่าวหอการค้าพิมณุโลก	1.35	0.54	1.40	0.61	0.83	0.409
น.ส.พ.บุรชากร	1.39	0.59	1.39	0.57	0.63	0.988
น.ส.พ.พิมพิมณุ	1.38	0.58	1.34	0.55	0.74	0.460

P < 0.05

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความตี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์
คระแฉล ไทย หนังสือพิมพ์อิสรธ และหนังสือพิมพ์ธรรมรัฐ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายเปิดรับข่าวสาร
จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นทั้ง 3 ชนิดได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ

อายุ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	ค่าที่แตกต่าง
(1) 17-25	173	3.51	0.52	0.1911	0.9430	—
(2) 26-35	141	3.48	0.64			
(3) 36-45	123	3.47	0.67			
(4) 46-55	28	3.54	0.56			
(5) ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	25	3.44	0.62			
รวม	490	3.49	0.60			

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องฉินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ

อายุ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
(1) 17-25	175	2.27	0.97	0.75	0.55	—
(2) 26-35	141	2.30	0.89			
(3) 36-45	123	2.42	0.93			
(4) 46-55	28	2.46	1.07			
(5) 56 ปีขึ้นไป	25	2.20	0.91			
รวม	492	2.33	0.94			

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความที่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องฉินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับทางสาธารณะเมืองนิมิทท่องถินแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มหัวอ่ายที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ

รายการ	บุคคล	1 17-25		2 26-35		3 36-45		4 46-55		5 56 ปีขึ้นไป		F Ratio	F Prob.	คู่ที่ แตกต่าง
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.			
น.ส.พ.น้ำทิ้ง	1.51	0.58	1.70	0.62	1.69	0.62	1.61	0.50	1.60	0.58	2.4116	0.0483	—	
น.ส.พ.กระดูกเข้า	1.41	0.57	1.71	0.68	1.51	0.60	1.64	0.55	1.56	0.65	5.1225	0.0005	2>1	
น.ส.พ.น้ำแข็ง	1.31	0.49	1.54	0.65	1.51	0.64	1.61	0.57	1.64	0.76	4.5307	0.0013	2>1	
น.ส.พ.กระดูกหู	1.17	0.39	1.32	0.31	1.18	0.40	1.29	0.53	1.40	0.65	3.6720	0.0059	—	
น.ส.พ.สัมภาระ	1.23	0.49	1.39	0.59	1.27	0.53	1.18	0.39	1.36	0.64	1.5483	0.1870	—	
น.ส.พ.ประชานน	1.36	0.54	1.45	0.64	1.35	0.57	1.39	0.57	1.60	0.76	1.4403	0.2195	—	
น.ส.พ.ไข่ไก่หันดู	1.50	0.65	1.69	0.71	1.53	0.73	1.46	0.58	1.88	0.78	2.9934	0.0185	—	
น.ส.พ.พืชකิริยา	1.26	0.48	1.43	0.63	1.31	0.53	1.36	0.49	1.32	0.56	1.9671	0.0983	—	
น.ส.พ.ประชานนค์	1.96	0.65	1.73	0.71	1.67	0.68	1.67	0.61	1.60	0.71	0.3596	0.8373	—	
น.ส.พ.เข้าห้องน้ำกาก														
พี่นุ้ยโลก	1.29	0.55	1.45	0.63	1.40	0.58	1.32	0.48	1.68	0.63	3.2236	0.0125	5>1	
น.ส.พ.ประชานน	1.32	0.54	1.50	0.63	1.34	0.54	1.54	0.64	1.40	0.65	2.6031	0.0353	—	
น.ส.พ.นิมิทเดช	1.32	0.54	1.45	0.60	1.25	0.51	1.46	0.58	1.46	0.59	2.6881	0.0307	—	

*P<0.05, ** P<0.01

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ในไทย ไทยไทพิชณุ ข่าวหอการค้าพิมพ์โลโก้ ประชารัตน์ และพิมพ์พิมพ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ให้ใช้ช่อง Scheffe แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ระหว่าง 26-35 ปี ได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ข่าวหอการค้าพิมพ์โลโก้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
1.ประถมศึกษาตอนต้น	31	3.07	0.46	5.2858 ***	0.0000	6>1
2.ประถมศึกษาตอนปลาย	37	3.42	0.59			7>1
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	27	3.39	0.59			
4.มัธยมศึกษาตอนปลาย	85	3.39	0.66			
5.อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	85	3.48	0.53			
6.ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	217	3.59	0.60			
7.ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา	7	4.00	0.35			
รวม	490	19.18				

P<0.001

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยทางด้านการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ Scheffe และพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ระดับปฐมวัยอยู่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรีเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
1.มีระดับการศึกษาตอนต้น	33	2.18	0.92	0.7856	0.5815	—
2.มีระดับการศึกษาตอนปฐม	38	2.26	0.86			
3.มีระดับการศึกษาตอนต้น	27	2.44	1.09			
4.มีระดับการศึกษาตอนปฐม	85	2.25	0.88			
5.อายุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	85	2.41	0.97			
6.ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	218	2.33	0.96			
7.สูงกว่าปริญญาตรี	7	2.86	0.69			
รวม	493	2.33	0.94			

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ท่องถินระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่า F ที่ 25 แสดงวิเคราะห์ทดสอบทางวิเคราะห์อิสระที่ต้องการทดสอบว่า ความต่างของค่าที่ได้รับนั้นน่าจะแตกต่างกันหรือไม่

จะกว่ากันมากน้อยเพียงใด จึงต้องทดสอบว่า

รุ่งศักดิ์ภารกิจ		1	2	3	4	5	6	7	F	F	ค่า F
การเมือง		ประชาชนที่ถูกยกย่องมากที่สุด	นักเรียนที่ถูกยกย่องมากที่สุด	อนุบาลที่ถูกยกย่องมากที่สุด	บริษัทที่ถูกยกย่องมากที่สุด	ห้างร้านที่ถูกยกย่องมากที่สุด	บริษัทที่ถูกยกย่องมากที่สุด	ห้างร้านที่ถูกยกย่องมากที่สุด	Ratio	Prob.	ผลลัพธ์
รับข่าวสาร	ตอบแทน	ตอบแทน	ตอบแทน	ตอบแทน	ตอบแทน	ตอบแทน	ตอบแทน				
จ.ส.พ. ทั่วไป		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
น.ส. พ. ทั่วไป	1.53	0.51	1.82	0.56	1.74	0.59	1.55	0.55	1.60	0.62	1.71
น.ส. พ. ครรภ์ทั่วไป	1.09	0.29	1.63	0.54	1.60	0.57	1.49	0.55	1.52	0.66	1.71
น.ส. พ. อิสระ	1.61	0.75	1.55	0.65	1.35	0.49	1.42	0.54	1.51	0.68	1.41
น.ส. พ. ธรรมรัตน์	1.03	0.17	1.37	0.54	1.14	0.36	1.26	0.47	1.27	0.52	1.23
น.ส. พ. สันติภาก	1.12	0.33	1.45	0.60	1.14	0.45	1.38	0.53	1.29	0.57	1.31
น.ส. พ. ประชานุชน	1.30	0.68	1.53	0.60	1.21	0.50	1.45	0.52	1.29	0.53	1.44
น.ส. พ. ไทยให้เพียงพอ	1.39	0.75	1.87	0.70	1.32	0.67	1.59	0.60	1.42	0.66	1.64

ชั้นเรียน	ระดับการศึกษา	๑		๒		๓		๔		๕		๖		๗		๘		
		ต่อนักเรียน	ต่อหน่วย															
		$\bar{X}$	S.D.															
น.ส.พ.พัฒนา	พัฒนาศึกษา	1.03	0.17	1.61	0.64	1.21	0.42	1.40	0.54	1.29	0.59	1.34	0.55	1.29	0.49	3.9196***	0.0008	2>1
น.ส.พ.ประชานติ	ประชานติ	1.61	0.79	1.79	0.66	1.39	0.63	1.67	0.61	1.71	0.68	1.69	0.68	2.14	0.69	1.6748*	0.1252	—
น.ส.พ.ช่างหอกราก	ช่างหอกราก	1.15	0.36	1.63	0.67	1.29	0.53	1.40	0.54	1.35	0.59	1.41	0.62	1.29	0.49	2.2894*	0.0344	—
น.ส.พ.ปัญโภค	ปัญโภค	1.21	0.55	1.55	0.65	1.18	0.39	1.40	0.52	1.44	0.64	1.39	0.57	1.86	0.90	2.5159*	0.0208	—
น.ส.พ.พัฒนา	พัฒนา	1.13	0.34	1.50	0.69	1.19	0.39	1.32	0.47	1.36	0.59	1.39	0.58	1.71	0.76	2.4694*	0.0231	—

* P<0.05, ** P<0.01, *** P<0.001

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ข่าวเรื่องการก้าวทิ่มโซโลก ประชากร และพิมพ์พิมพุ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทย และหนังสือพิมพ์ไทยพิมพุ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้ว พนว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปฐมวัยหรือเทียบเท่าเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ

อาชีพ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
นักเรียน นักศึกษา รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	97	3.56	0.50	4.5061 **	0.0014	2>3
พนักงานบริษัทเอกชน	98	3.67	0.64			2>4
ประกอบอาชีพอิสระ แม่บ้าน	100	3.38	0.58			
	99	3.38	0.65			
	99	3.46	0.59			
รวม	493	3.49	0.60			

** P<0.01

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชนและประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ

อาชีพ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
นักเรียน นักศึกษา	99	2.29	0.95	1.7635	0.1349	-
รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	99	2.39	0.98			
หนังงานบริษัทเอกชน	100	2.16	0.93			
อาชีพอิสระ	99	2.49	0.98			
แม่บ้าน	99	2.30	0.83			
รวม	496	2.33	0.94			

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือ พิมพ์ท้องถิ่นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พารากรที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการฝึกรับ
ร่างกายจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพระคับต่าง ๆ

อาชีพ การฝึก รับร่างกาย จาก น.ส.พ.ท้องถิ่น	1		2		3		4		5		F Ratio	F Prob.	คู่ที่ แตกต่าง
	นักเรียน	นักศึกษา	รับราชการ/ ธุรกิจ	บริษัท	อาชีพอิสระ	แม่บ้าน							
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
น.ส.พ.ชาวไทย	1.53	0.58	1.71	0.66	1.67	0.62	1.54	0.56	1.63	0.56	1.8240	0.1229	—
น.ส.พ.คระฤทธิ์ไทย	1.43	0.57	1.70	0.56	1.68	0.71	1.42	0.55	1.45	0.56	5.2931**	0.0004	2>4, 2>1
น.ส.พ.อิฟรอ	1.28	0.47	1.53	0.61	1.54	0.67	1.52	0.56	1.40	0.55	3.5487**	0.0072	—
น.ส.พ.ธรรมราษฎร์	1.24	0.47	1.26	0.52	1.28	0.47	1.17	0.40	1.21	0.41	0.8871	0.4714	—
น.ส.พ.ลันติกาฬ	1.35	0.56	1.35	0.59	1.38	0.58	1.19	0.42	1.25	0.48	2.3043	0.0574	—
น.ส.พ.ประชาชน	1.45	0.59	1.40	0.58	1.43	0.64	1.36	0.58	1.34	0.55	0.6129	0.6535	—
น.ส.พ. ไทยไหพันธุ์	1.56	0.69	1.61	0.74	1.57	0.67	1.47	0.67	1.68	0.69	1.2229	0.3001	—
น.ส.พ.พิพักษ์ไทย	1.27	0.47	1.34	0.57	1.46	0.66	1.23	0.45	1.35	0.54	2.6375*	0.0333	—
น.ส.พ.ประชานติ	1.65	0.69	1.69	0.69	1.82	0.67	1.58	0.67	1.64	0.64	1.7850	0.1305	—
น.ส.พ.ชาวหนองกา													
พิษณุโลก	1.40	0.65	1.44	0.62	1.30	0.52	1.28	0.49	1.52	0.63	2.8756	0.0225	—
น.ส.พ.ประชากร	1.37	0.58	1.49	0.61	1.44	0.57	1.23	0.47	1.44	0.64	3.0636*	0.0164	2>4
น.ส.พ.สิงห์พันธุ์	1.37	0.58	1.44	0.59	1.42	0.61	1.16	0.37	1.38	0.58	4.1603**	0.0025	3>4, 2>4

P<0.05, **P<0.01, ***P<0.001

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ พิพิธภัณฑ์ไทย ข่าวหอการค้าพิมพ์โลกล และประชากร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความแตกต่าง ข่ายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อสระ และพิมพ์พิมพ์ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพร่างกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าเฉลี่ยของความถี่ของการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ระบุลไทย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบ ความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ระบุลไทยมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอสระ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ประมาณมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอสระ

กลุ่มตัวอย่างที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิมพ์พิมพ์ ได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอสระ

ตามที่ฐานข้อมูลที่ 2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาสังคม ของหนังสือพิมพ์ท่องเที่ยวในจังหวัดพิมพ์โลกลกับลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องเที่ยวในจังหวัดพิมพ์โลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน

เพศ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	t-value	2-tail Prob.
ชาย	160	2.99	0.70	2.42*	0.016
หญิง	335	3.14	0.56		

* $P<0.05$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหนทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเบริชันเพิ่มนความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่าง ๆ

อายุ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
(1) 17-25	176	3.19	0.62			
(2) 26-35	140	3.06	0.67	2.2511	0.0626	—
(3) 36-45	123	3.05	0.53			
(4) 46-55	28	2.90	0.51			
(5) ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	25	3.00	0.64			
รวม	492	3.09	0.61			

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระดับต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระดับต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อหนทางในการพัฒนาหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่าง ๆ

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
1.ประถมศึกษาตอนต้น	33	2.94	0.57	1.9197	0.0759	—
2.ประถมศึกษาตอนปลาย	38	2.98	0.55			
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	28	3.01	0.77			
4.มัธยมศึกษาตอนปลาย	84	3.05	0.65			
5.อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	85	3.08	0.57			
6.ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	218	3.18	0.59			
7.สูงกว่าปริญญาตรี	7	2.73	0.69			
รวม	493	3.09	0.61			

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ

อาชีพ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
1.นักเรียน นักศึกษา	99	3.26	0.61	5.1745 ***	0.0004	1>4
2.รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	98	3.16	0.66			2>4
3.พนักงานบริษัทเอกชน	99	3.10	0.67			
4.อาชีพอสังค	100	2.88	0.54			
5.แม่บ้าน	100	3.08	0.53			
รวม	496	3.09	0.61			

* P<0.001

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffé แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอสังค

สมมติฐานข้อที่ 3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความคิดเห็นต่อ
บทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	0.17 **

** P<0.01

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์เชิงบวก
กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ใน
ระดับต่ำกว่า 0.17

ตารางที่ 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และละชนิดกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
น.ส.พ.ท้องถิ่น	0.32 **
น.ส.พ.ส่วนกลาง	0.19
โทรทัศน์	0.03
วิทยุ	0.12
นิตยสารหรือวารสาร	0.36 **
อื่น ๆ	0.18

** P<0.01

จากตารางที่ 34 เมื่อพิจารณาจากประเภทของสื่อแต่ละชนิดพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและนิตยสารหรือวารสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำคือ 0.32 และ 0.36 ตามลำดับส่วนหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง โทรทัศน์ และวิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแต่ละชนิดกับความกิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แต่ละชนิด	ความกิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. น.ส.ท.ผ่าไทย	0.01
2. น.ส.พ.ตรรภุลไทย	0.04
3. น.ส.พ.อิสระ	-0.03
4. น.ส.พ.ธรรมรัฐ	0.05
5. น.ส.พ.สันติภาพ	0.13 **
6. น.ส.พ.ประชาชน	0.14 **
7. น.ส.พ.ไทยพิษณุ	0.07
8. น.ส.พ.พิทักษ์ไทย	0.07
9. น.ส.พ.ประชาคม	0.16 ***
10. น.ส.พ.ข่าวหอการค้าพิษณุโลก	0.14 **
11. น.ส.พ.ประชากร	0.09
12. น.ส.พ.พิมพ์พิษณุ	0.05

* P<0.01

** P<0.001

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์สันติภาพ หนังสือพิมพ์ประชาชน หนังสือพิมพ์ข่าวหอการค้าพิษณุโลก และหนังสือพิมพ์ประชาคม มีความสัมพันธ์กับความกิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 และ 0.001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำๆ 0.13, 0.14, 0.14 และ 0.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในชั้นหัวข้อพิมพ์ใหญ่

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	0.23
2. คอลัมน์เศรษฐกิจการพัฒนาประเทศ	0.20
3. บทวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	0.18
4. เก้าอี้ความรู้และสารคดี	0.22
5. ข่าวสังคม ข่าวศิลปะ	0.28
6. คอลัมน์บันเทิง	0.29
7. กีฬา	0.32
8. ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	0.22
9. ผลการลงทุนและการลงทุน	0.20
10. อื่น ๆ ระบุ.....	0.07

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในชั้นหัวข้อพิมพ์ใหญ่

ตารางที่ 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลางกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในช่วงเวลานี้อย่างไร

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง	ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	-0.09
2. คดีฉาวนักศรษษฐกิจการพัฒนาประเทศ	-0.11
3. บทความน์และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	-0.10
4. เก้าอี้ความรู้และสารคดี	0.32
5. ข่าวสังคม ข่าวศตวรรษ	0.30
6. คดีฉาวนักบันเทิง	0.26
7. กีฬา	0.31
8. พบปะญาชีวิตและชุขภาพ	0.27
9. อื่น ๆ ระบุ.....	0.01

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในช่วงเวลานี้อย่างไร

ตารางที่ 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากนิตยสารหรือวารสารกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากนิตยสารหรือวารสาร	ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. ข่าวสาร การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.27
2. สารคดีและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ	0.38 **
3. ประเภทบันเทิง เช่น ดาราภาพยนตร์ เพลง	0.49 ***
4. แฟชั่น และความงาม	0.22
5. นวนิยาย	0.29
6. ประเภทความรู้ในวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น การช่าง การเกษตร การแพทย์	0.24
7. ประเภทแม่บ้าน แม่เรือน	0.20
8. ตลอดน้ำดื่มน้ำดื่ม เช่น น้ำดื่ม น้ำดื่ม	0.32
9. อื่น ๆ ระบุ.....	0.15

** P<0.01

*** P<0.001

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสารประเภทสารคดีและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ และประเภทบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.001 ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำถึง 0.38 และ 0.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากโทรศัพท์กับความคิดเห็นต่ออบบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากโทรศัพท์	ความคิดเห็นต่ออบบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	0.17
2. เกร็งความรู้ สารคดี	0.13
3. รายการบันเทิง เช่น ดนตรี ละคร ภาพยินดี	0.29
4. รายการเพื่อการศึกษา	0.12
5. รายการกีฬา	0.20
6. รายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	0.11
7. รายการเกมส์โชว์	0.24
8. รายการเด็ก และการ์ตูน	0.44 **
9. อื่น ๆ ระบุ.....	-0.06

** P<0.01

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากโทรศัพท์ประเภทรายการเด็กและกิจกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่ออบบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำถึง 0.44

ตารางที่ 40 แสดงถึงรากสัมประสิทธิ์สาหสัมพันธ์แบบเพิ่งรับสัมภาระว่างการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากวิทยุ	ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	0.14
2. เก้าอี้ความรู้ สารคดี	0.09
3. รายการบันเทิง เช่น เพลง	0.10
4. รายการนานินิยาย	-0.35
5. รายการเพื่อการศึกษา	0.12
6. รายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	-0.01
7. รายการสำหรับเด็ก	0.35
8. รายการแม่บ้าน รายการเพื่อสตรี	0.31
9. อื่น ๆ ระบุ.....	0.05

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

สาระตีความข้อที่ 4 การหาตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 41 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแต่ละประเภทกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก

ตัวแปร	R	R^2	R^2 change	B	Beta	T	P
นิตยสาร หรือวารสาร (Constant)	0.2033	0.0413	0.0413	0.1153 2.7676	0.2033	4.5830 *** 36.5380 ***	0.0000

P<0.001

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้ความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลกเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 5 ตัว ซึ่งได้แก่ การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถิน หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง นิตยสารหรือวารสารโทรทัศน์และวิทยุพบว่า มีตัวแปร 1 ตัวคือ นิตยสารหรือวารสารที่สามารถอธิบายความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก ให้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยนิตยสารหรือวารสารอธิบายความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินได้ร้อยละ 4.13 และนิตยสารหรือวารสารมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแสดงว่าประชาชนที่มีการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสารมากเป็นกอบลุ่มที่มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลกมากกว่าคนที่ไม่ได้รับข้อมูลนี้

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 500 คน ด้วยคำถามเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก สรุปได้ดังนี้

ด้านรูปแบบหนังสือพิมพ์

1. ควรจัดทำรูปเล่มที่คงทนและดีกว่าที่เป็นอยู่
2. เพิ่มสีสรรของหนังสือพิมพ์
3. ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ
4. ตัวหนังสือไม่ควรเล็กเกินไป
5. เพิ่มจำนวนหน้าให้มากขึ้น

ด้านบุคลากร

1. จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. ทราบมีจรรยาบรรณในการเสนอข่าว

ด้านเนื้อหาข่าวสาร

1. ให้มีคอลัมน์และบทความมากกว่านี้
2. เพิ่มนื้อหาข่าวให้มากขึ้น
3. เสนอข่าวเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมให้มากขึ้น
4. ควรออกข่าวด้วยความยุติธรรม ความเสมอภาค และขอบเขตของเสรีภาพ
5. ควรมีความรู้ด้านกฎหมายให้ประชาชนทราบเป็นพื้นฐาน
6. ข่าวที่เผยแพร่ควรเป็นข่าวที่สร้างสรรค์ สร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับผู้อ่าน
7. สาระข่าวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบังน้อบเกินไป
8. ควรเสนอข่าวสารที่เป็นจริงและมีประสิทธิภาพ
9. เนื้อข่าว ความสำคัญของข่าว ภาพข่าว ควรจะเน้นให้มาก ๆ
10. กอลัมน์ต่าง ๆ ควรให้ครบถ้วนทุกเพศทุกวัย

11. ควรเขียนข่าวให้รวดเร็วตรงกับเหตุการณ์และทันต่อเหตุการณ์
  12. ควรมีเกร็ดสาระเล็ก ๆ น้อย ๆ หลาย ๆ ด้าน
  13. เพิ่มสารคดให้มากกว่านี้
  14. ลดຄอลัมน์ชูชนิดนินทาลงแล้วหาสาระสำคัญที่มีประโยชน์ต่อประชาชนมาเสนอ
  15. การนำเสนอข่าวควรให้น่าสนใจมีสาระ
  16. ควรใช้ภาษาที่เหมาะสม
  17. ลดการเสนอข่าวอาจถูกกรรมลงมือ
  18. เสนอความเคลื่อนไหวขององค์กรในท้องถิ่นให้มากกว่านี้
  19. เพิ่มຄอลัมน์บันเทิงให้มากกว่านี้
  20. มีความเป็นกลางในการนำเสนอข่าว
  21. เพิ่มสาระเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นให้มาก ๆ
  22. พัฒนาทุก ๆ ด้านให้เป็นสากลมากขึ้น
  23. เนื้อหาไม่ควรจำกัดอยู่แต่ในท้องถิ่น
  24. เพิ่มเนื้อหาสาระทางด้านเกษตรกรรมและอาชีพให้มากกว่านี้
  25. มุ่งเน้นข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวมมาก ๆ
  26. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในຄอลัมน์ต่าง ๆ มากกว่านี้
  27. เน้นข่าวและบทความเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นผลกระทบต่อประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ให้มากกว่านี้
  28. เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กและสตรีให้มาก ๆ
- ด้านอื่น ๆ
1. โฆษณาให้น้อยลง
  2. รูปแบบของโฆษณา รวมทั้งขนาดควรให้เหมาะสม
  3. มีโฆษณาสถานเริงรมย์ในสังคมมากจนเกินไป
  4. ขยายตลาดให้กว้าง
  5. การออกแบบสื่อพิมพ์เต็ลจะบันนานเกินไป
  6. ให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นให้มาก ๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

3. เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีความแตกต่างกันในด้าน เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

4. เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีความแตกต่างกันในด้าน เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

6. เพื่อหาตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก อายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไป จำนวน 500 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Quata Sampling สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) การหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และ การวิเคราะห์ hồi帰多元回歸 (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางประชากร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 17-25 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

1.2 การเบิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ส่วนใหญ่เบิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ ทุกวัน รองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์ส่วนกลางเบิดรับเกือบทุกวัน นิตยสารหรือวารสารเบิดรับบ้าง พอสมควร และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเบิดรับนาน ๆ ครั้ง

การเบิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ส่วนใหญ่เบิดรับหนังสือพิมพ์ฝ่ายไทย และประชามติ บ้างพอสมควร ส่วนหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ ส่วนใหญ่ไม่เคยเบิดรับเลยและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่เบิดรับมากที่สุด ก็อ ประชามติ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่านมากที่สุดก็อ หนังสือพิมพ์ไทย ไทยพิมพ์

การเบิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการ เกร็งความรู้ สารคดี และรายการบันเทิงมากที่สุด

การเบิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง ส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการ ข่าว วิเคราะห์ข่าว มากที่สุด

การเบิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากนิตยสารหรือวารสาร ส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการ ประเภทบันเทิงมากที่สุด

การเบิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากโทรทัศน์ และวิทยุ ส่วนใหญ่นิยมเบิดรับรายการ ประเภทบันเทิงมากที่สุด

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัด พิษณุโลก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาสังคมด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทมากในเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีในสังคม รองลงมา มีบทบาทในเรื่องการเป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ข่ายให้ประชาชนรู้หนังสืออย่างต่อเนื่อง และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในเรื่องการส่งเสริมภาพลักษณ์เกี่ยวกับสตรีในทางสร้างสรรค์น้อยที่สุด

สำหรับความคิดเห็นทั่วๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทมากในการให้ข้อมูลทางด้านการอุกსลาภกิจแบ่งรัฐบาล รองลงมา เป็นเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและปัญหาเรื่องความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ และมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทด้านการโฆษณาเนื้อหาที่สุด

ปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแสดงบทบาทในการพัฒนาสังคมได้ไม่เต็มที่ เรียงตามลำดับก็อ

1. บุคลากรขาดความรู้ความสามารถ

2. ขาดเงินทุนในการพัฒนาหนังสือพิมพ์

3. ตลาดของหนังสือพิมพ์ห้องถูนจำกัดอยู่ในวงแคบ

4. ขาดการจัดระบบหน่วยงาน

5. ขาดการวางแผนทางการตลาด ขาดเทคนิควิธีการสื่อข่าวและเพียงข่าว และขาดการประสานงานและการสร้างเครือข่ายของข่าวสาร

6. ผู้อ่านสนใจเนื้อหา ข่าวสาร เนพาะเรื่องทำให้หนังสือพิมพ์ห้องถูนเสนอแต่เรื่องที่ผู้อ่านสนใจเท่านั้น

7. บุคลากรไม่เพียงพอ

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และหนังสือพิมพ์ห้องถูนกับลักษณะทางเพศ อายุ อาชีพ และการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

2.1.1 ประชาชนเพศชายและเพศหญิงมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่มนต์แตกต่างกัน

2.1.2 ประชาชนเพศชายและเพศหญิงมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถูน ในจังหวัดพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน แต่มีบางฉบับเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ หนังสือพิมพ์ตระกูลไทย อิสระ และธรรมรัตน์ โดยเพศชายจะเปิดรับหนังสือพิมพ์ห้องถูนมากกว่าเพศหญิง

2.1.3 ประชาชนที่มีช่วงอายุต่าง ๆ เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

2.1.4 ประชาชนที่มีช่วงอายุต่าง ๆ เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถูนไม่แตกต่างกัน แต่มีบางฉบับเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือหนังสือพิมพ์ตระกูลไทย อิสระ และธรรมรัตน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี เปิดรับหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยและหนังสือพิมพ์อิสรະมากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี และกลุ่มประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ข่าวของการท้าพิษณุโลกมากกว่าประชาชนที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี

2.1.5 ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรีเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

2.1.6 ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน แต่มีบางฉบับเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ หนังสือพิมพ์ข่าวหอการค้าพิมพ์โลโก้ ประชารถ และพิมพ์พิมพ์ การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยและไทยไทรพิมพ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายและระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น และกลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยมากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

2.1.7 ประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพบริการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มที่อยู่อย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและประกอบอาชีพอิสระ

2.1.8 ประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน แต่มีบางฉบับเท่านั้นที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ หนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทย ข่าวหอการค้าพิมพ์โลโก้ และประชารถ การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อิสระและพิมพ์พิมพ์มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพบริการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ตระกูลไทยมากกว่าประชาชนที่เป็นนักเรียนนักศึกษาและผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ประชากรมากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระ

ประชาชนที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและพนักงานเอกชนเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิมพ์พิมพ์ มากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระ

2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกับลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 ประชาชนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากกว่า ประชาชนที่เป็นเพศชาย

2.2.2 ประชาชนที่มีอายุต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน

2.2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน

2.2.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีของ Scheffe แล้วพบว่า ประชาชนที่มีนักเรียนนักศึกษาและประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากกว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระ

2.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเก็บความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกปรากฏผลดังนี้

2.3.1 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.3.2 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสารหรือวารสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.3.3 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์สันติภาพ ประชาชน ประชามติ และช่องทางการถ้าพิษณุโลก มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.3.4 การเปิดรับข่าวสารด้านต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและวิทยุ "ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.3.5 การเปิดรับข่าวสารด้านสารคดีและเกร็ดความรู้ต่าง ๆ และรายการบันเทิงจากนิตยสารหรือวารสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.3.6 การเปิดรับข่าวสารด้านรายการเด็กและการ์ตูนจากโทรทัศน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2.4 การหาตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

จากการศึกษาพบว่า นิตยสารหรือวารสาร เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกได้มากที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดและเป็นประจำทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิมล ถึงนาค (2532) ที่พบว่า สื่อมวลชนที่ประชาชนเปิดรับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจาก การที่โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ห้องภาพและเสียง ดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ ส่วนหนังสือพิมพ์ ท่องเที่ยวนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับในปริมาณน้อยและนาน ๆ ครั้งที่เป็นเช่นนี้ก็คงเนื่องมาจาก สาเหตุที่หนังสือพิมพ์ห้องถินออกจำหน่ายในปริมาณน้อยและเดือนละไม่กี่ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่จะวางตลาดตอนช่วงออกສลากรินแบ่งร้อนๆ แล้วก็หมดไปแล้วที่ควร

การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อมวลชนพบว่า สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสารหรือ นารถการ และหนังสือพิมพ์ห้องถิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมรายการบันเทิงมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเปิดรับสื่อมวลชนของประชาชนยังให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับความบันเทิง หรือ เรื่องที่สนองตอบทางอารมณ์ทันที ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสันติพันธ์ ประยูรรัตน์ (2534) ที่ ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อมวลชนและความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวารสารศาสตร์ต่อนบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ไทย” พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ มากที่สุดและเปิดรับรายการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามก็ยังมีสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ ตัวนักเขียนที่ก่อตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจรายการข่าว วิเคราะห์ข่าว มากที่สุด นอกจากนั้น หนังสือพิมพ์ห้องถินก่อตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจรายการเกี่ยวกับความรู้และสารคดีในปริมาณสูงด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจเนื่องมาจากการที่หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถแฉลงข่าวได้ละเอียดทั้งบทวิเคราะห์ วิจารณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวกับความรู้และสารคดีด้วย

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถินในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ ภื้นชาติ และอาชีพ”

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถินของบ้านท่านนี้คือ หนังสือพิมพ์ตระกูลไทย อิสระ และธรรมรัฐ ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน โดยเพศชายจะเปิดรับได้มากกว่าเพศหญิง ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจมาจากการที่รูปแบบและคุณสมบัติของหนังสือพิมพ์ห้องถินมีความแตกต่างกันและผู้ชายสนใจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถินทั้งสามฉบับนี้มากกว่าผู้หญิง

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางฉบับคือ เห่าไทย ธรรมชาติไทย อิสรภาพ ไทยไทยพิมพ์ ข่าวหอการค้าพิมพ์โลก ประชาราษฎร์ พิมพ์พิมพ์ มีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 26-35 ปี เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ธรรมชาติไทยและอิสรภาพมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ข่าวหอการค้าพิมพ์โลกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 17-25 ปี ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจากการที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีเนื้อหาแตกต่างกันกุณสมบัติแตกต่างกัน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ข่าวหอการค้าพิมพ์โลกอาจเป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นหนักทางด้านธุรกิจจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยหรืออยู่ในช่วงวัยรุ่นไม่ค่อยนิยมอ่านมากนัก

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยหลังการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ Scheffie แล้วพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าเปรียบเทียบได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจากการที่ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับสูงกว่า มีความรู้มากกว่า จึงสนใจที่จะเปิดรับข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันยกเว้นการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางฉบับ ได้แก่ ข่าวหอการค้าพิมพ์โลก ประชาราษฎร์ และพิมพ์พิมพ์ มีความแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ธรรมชาติไทย และไทยไทยพิมพ์มีความแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยมีความแตกต่างของยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่าง ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายและระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ธรรมชาติไทยมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทยมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องมาจากการที่ กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับต่างกันจึงทำให้มีความรู้ ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารต่างกัน โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นอาจจะได้รับการศึกษาน้อยจึงไม่ค่อยเปิดรับข่าวสารมากนัก

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ระหว่างประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความแตกต่างอย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ Scheffé แล้วพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มากกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและประกอบอาชีพอิสระที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนมีอาชีพต่างกัน ประสบการณ์ทำงาน และความต้องการต่างกันจึงเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถิน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ ไม่ มี หวานแแตกต่างกันยกเว้นการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินบางฉบับได้แก่ พิพักษ์ไทย ข่าวหอ การก้าวไกลโลก และประภากร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อิสระและพิมพ์พิษณุมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์คระภูไทมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์คระภูไทมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษาและอาชีพอิสระ กลุ่มตัวอย่างที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ประชากรมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอิสระ และกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและพนักงานเอกชนเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์พิษณุมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้ก็อาจเป็น เพราะว่า ประชาชนมีความสนใจติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินไม่เท่ากัน บางคนสนใจมาก บางคนสนใจน้อย ขึ้นอยู่กับคุณภาพของหนังสือพิมพ์และคุณลักษณะเฉพาะตัวของประชาชนและลักษณะทางภูมิภาค เช่น ก็อาจเป็นข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ฐานะทางเศรษฐกิจก็จะแตกต่างกันทำให้เลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันไปด้วย

ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 เพียงบางส่วนเท่านั้นคือ กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาและอาชีพต่าง ๆ มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ และกลุ่มประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถินบางฉบับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสันติ์ที่ ประยุรัตน์ (2534) ที่ทำการศึกษาวิจัยแล้ว พนวณว่า นักศึกษาที่มีลักษณะทางด้านประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 “ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศ อายุ การศึกษาและอาชีพ”

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเพศและชาชีพเท่านี้เท่านั้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 เพียงบางส่วนเท่านั้น โดยประชาชนที่เป็นเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากกว่าเพศชาย และประชาชนที่เป็นนักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระที่เป็นเช่นนี้ก็ไม่อาจจาก ประชาชนเพศหญิงสนใจเปิดรับข่าวสารมากกว่าผู้ชายและประชาชนที่อยู่ในวัยศึกษา รวมทั้งประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความรู้และความสนใจที่จะรับข่าวสารมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ จึงมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นได้ดีกว่า

การทดสอบสมมติฐานข้อ 3 “การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก”

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 33) แสดงว่า ถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารมากจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมาก ถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารน้อยก็จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกน้อย

แต่เมื่อแยกพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสื่อแต่ละประเภทกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก แล้วพบว่า มีเฉพาะหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและนิตยสารหรือวารสารเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ล้วนคลาด ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 34) จึงเท่ากับว่า ยืนยันสมมติฐานเพียงบางส่วน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โจเซฟ ที่ แกลปเปอร์ (Joseph T. Klapper) ที่กล่าวว่า “สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ประชาชนได้มากในกรณีที่บุคคลนั้น ๆ ไม่เคยมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน”

เมื่อแยกพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นแต่ละที่กับความก่อให้เกิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า นิหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นบางฉบับคือ หนังสือพิมพ์สันติภาพ ประชาชน ประชามติ และข่าวของการค้า พิษณุโลก มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 35) หมายความว่า ถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นมากก็จะมีความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมาก

สำหรับการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อหนังสือพิมพ์ท่องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง และวิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ยกเว้นการเปิดรับข่าวสารด้านสารคดี เกร็ดความรู้ต่าง ๆ และรายการขั้นเทิงจากนิตยสารหรือวารสาร จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 38) และการเปิดรับข่าวสารด้านรายการเด็กและการคุ้นเคยจากการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 39) ที่เป็นเข็มนำที่เนื่องมาจากการท่องเที่ยวสู่นิตยสารหรือวารสารและโทรศัพท์มือถือที่มีคุณสมบัติเดียวกันกว่าสื่ออื่น ๆ คือ มีภาพสวยงามต่าง ๆ ทำให้ดึงดูดความสนใจได้ดี รวมทั้งเนื้อหาที่สามารถสอดแทรกเรื่องเกี่ยวกับความรู้ สารคดี และอื่น ๆ ได้มากกว่า

การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 “การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นมีประสิทธิภาพในการอธิบายความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด”

จากการวิจัยพบว่า นิตยสารหรือวารสารเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการอธิบายความคิดเห็นต่อ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก (ตารางที่ 41) ที่ค่าเฉลี่ย 4.13 โดยนิตยสารหรือวารสารมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับ百姓ในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท่องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และประชาชนที่เปิดรับข่าวสาร

จากนั้นโดยสารหรือวารสารมากจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมาก ส่วนประชาชนที่เปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสารน้อยก็จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยด้วย

ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการที่นิตยสารหรือวารสารเป็นสื่อที่มีคุณสมบัติพิเศษก็อ มีภาพถ่ายงามประกอบและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้โดยเฉพาะและจากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (ตารางที่ 34) นิตยสารหรือวารสารจึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและนิตยสารหรือวารสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดเห็นต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก ดังนี้จึงควรพัฒนาปรับปรุงและรู้จักเลือกใช้สื่อทั้งสองประเภทนี้ เป็นสื่อในการให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ แก่ประชาชน ซึ่งจะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้ดี

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นประชาชนส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการเกร็ดความรู้ สารคดี และรายการบันเทิงมากที่สุด ดังนี้จึงควรสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีสาระ มีประโยชน์ เป็นความรู้สูงไปในรายการดังกล่าวเพื่อจะได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด

1.3 บทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ปัจจุบันพิษณุโลก โดยรวมขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้จึงควรพัฒนาปรับปรุงหนังสือพิมพ์ให้มีคุณวัสดุรองรับต่อสังคม และมีบทบาทในการพัฒนาสังคมให้ดียิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเกี่ยวกับการส่งเสริมภาพของศตวรรษในทางสร้างสรรค์ การเป็นผู้ให้คำแนะนำนำร่องในเรื่องต่าง ๆ แก่ประชาชน การเสริมสร้างบรรยาภัคที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา การรักษาความเป็นระเบียบร้อยของสังคมและการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนฯ ซึ่งเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นยังมีบทบาทในการเสนอข้อมูลข่าวสารและการพัฒนาในระดับต่ำกว่าบทบาทในด้านอื่น ๆ

1.4 บทบาทในด้านอื่น ๆ ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ควรพัฒนาปรับปรุงได้แก่ การโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ซึ่งยังมีจำนวนมากเกินไป และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังออก ข้าหาน่าเชื่อตามการออกสลากรกินแบ่งรัฐบาลมากกว่าที่จะออกตามปกติเหมือนหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง นอกจากนั้นการพัฒนาปรับปรุงในเรื่องของเนื้อหา รูปแบบ และคุณภาพของหนังสือพิมพ์ให้ดียิ่งขึ้น กว่าเดิม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนบทบาทในการ พัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเท่านั้นน่าจะมีการวิเคราะห์เนื้อหาของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตอิมเมือง จังหวัดพิษณุโลก เท่า นั้นซึ่งไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนทั้งจังหวัด จึงควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังประชาชนที่อยู่ใน ยังไงก็อื่น ๆ ด้วย

2.3 บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต่อการพัฒนาสังคม การศึกษา หนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในจังหวัดอื่น ๆ ให้กร่าวงกว้างกว่านี้คือ ไม่ใช่ศึกษาเฉพาะจังหวัดพิษณุโลกจังหวัดเดียว

2.4 ควรศึกษาสื่อมวลชนท้องถิ่นชนิดอื่น ๆ ด้วย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ รวมทั้งสื่อ ที่นำเสนอด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชนิษฐา สมร่าง. ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ เนื้อหาข่าว และความต้องการของผู้อ่านในด้าน การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวัน ไทยนิมิต จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ชูวีดา เดชาภิวัฒน์พันธ์ การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครุ จันทร์กุญชร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ครุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

นรินทร์ บุญชู. การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและภาษาอังกฤษของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษ์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

นำรุ่ง สุขพรรณ. พฤติกรรมการรับข่าวสารของเยาวชนไทยในชั้นบทและผลที่มีต่อการพัฒนาชั้นบท. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

ระบบสื่อสารในสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สามเจริญพานิช, 2531.

ประมวล สดะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์, 2533.

พรพิพพ์ วรกิจโภคทร. การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2536.

หรือมีด ถึงนาท. ความคิดเห็นของอาจารย์สาขาวิชาด้วยอีสานเห็นอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พนิชา คุณคริ. การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์รายวันต่อการพัฒนาสตรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พิพาชา พัฒนาธิรัญญา. ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนล่างต่อบทบาทที่หนังสือพิมพ์ควรจะเป็นและที่กำลังเป็นอยู่ในการเสนอข่าวเพื่อการพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

รัศมี วิทชิวรัตนพงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ : ศึกษาเบรียบเทียบหนังสือพิมพ์คุณภาพกับปริมาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

เจดีเบร เซย์ประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เข้าพระราชการพิมพ์, 2528.

งานอ้างอิง

Atkin, Charles k. **New Model for Mass Communication Research.** New York : The Free Press, 1973.

Bernard Berelson. **The Process and Effect of Communication.** Urbana : University of Illinois Press, 1960.

Edgar Dale. **How to Read a Newspapers.** Chicago : Scott, Foresman and Company, 1941.

Edmund C. Arnold. **Function Newspapers Design.** New York : Harper & Row, 1956.

- Klapper, Joseph T. **The Effects of Mass Communication.** New York : The Free Press, 1960.
- Lasswell, Harold D. **The Structure and Function of Communication Society.** New York : Harper and Row Publishers, 1948.
- Lerner, Daniel. **The Passing of Traditional : Modernizing The Middle East.** New York : The Free Press, 1958.
- Likert, Rensis. **New Patterns of Management.** New York : Mc Graw - Hill Book Company, 1961.
- Rogers, Everett M. **Communication Strategies for Family Planning.** New York : The Free Press, 1973.
- and Shoemaker, Floyd F. **Communication of Innovation.** New York : The Free Press, 1971.
- and Svenning Lynne. **Modernization Among Peasants : The Impact of Communication.** New York : Holt Richart and Winston, 1969.
- Schramm, Wilbur. **Mass Media and National Development.** Stanford, California : Stanford University Press, 1964.
- Simon, Herbert A. **Administrative Behavior.** New York : The Macmillan Company, 1960.

ภาคผนวก ก

ตารางผลการแสดงการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ตารางที่ 42 ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีในปัจจุบัน

No.	Item	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	573
1	5	4	4	3	5	3	2	2	2	3	4	2	2	3	2	2	2	3	2	2	2	1	5	4	69	
2	4	3	2	2	4	2	4	2	4	3	5	3	3	3	3	3	3	2	2	4	2	3	2	2	68	
3	4	4	2	3	3	4	2	3	5	5	4	4	5	4	5	3	2	3	5	5	4	5	4	91		
4	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	3	3	3	2	3	2	3	79	
5	4	5	4	4	4	3	3	2	2	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4	77	
6	2	3	4	3	3	2	2	3	3	2	4	3	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	3	64	
7	3	4	3	3	3	2	2	3	4	3	3	3	2	2	3	2	3	3	3	3	3	3	2	4	68	
8	3	4	4	4	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	3	5	4	101	
9	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	48	
10	2	3	4	3	3	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	43	
11	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	72	
12	3	4	3	3	3	4	3	3	3	5	3	2	2	3	3	3	4	4	4	2	3	4	5	3	81	
13	2	3	2	3	1	2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	4	2	2	2	55	
14	3	3	3	3	3	4	3	3	3	4	3	4	3	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	78	
15	3	3	3	3	3	2	3	3	2	2	3	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	3	3	61		

(ร้อยละ)

No.	Item	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	รวม
16	2	3	3	3	3	2	2	3	4	3	2	3	3	2	3	4	3	4	3	2	3	3	3	4	72	
17	3	4	3	3	3	3	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	84	
18	4	4	5	3	3	3	5	3	4	3	3	4	4	4	3	3	4	4	4	3	4	4	4	5	91	
19	5	2	3	3	3	4	3	4	4	4	3	4	4	4	4	3	3	2	3	2	3	4	3	4	82	
20	4	4	4	3	3	3	4	4	3	4	4	3	3	3	2	3	3	2	4	3	4	4	4	2	79	
21	4	3	2	2	2	4	3	4	3	3	2	4	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	63	
22	3	4	4	3	3	3	3	3	4	4	3	4	3	3	4	3	3	3	2	2	2	2	4	4	77	
23	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	4	4	4	3	3	3	3	3	3	5	4	88	
24	3	2	3	3	2	3	2	2	2	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2	2	56	
25	5	3	3	3	3	4	4	3	4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	2	84	
26	4	4	4	4	4	4	3	2	3	4	4	1	3	3	4	3	3	3	4	3	3	4	3	3	80	
27	3	4	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	4	3	3	2	3	4	4	5	4	3	96		
28	3	4	5	4	4	3	3	2	2	3	3	3	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	4	4	81	
29	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	3	5	79	
30	4	4	5	4	4	3	3	3	4	4	4	4	3	4	4	3	3	3	4	3	3	3	3	86		
s_i^2	0.16	0.6	0.71	0.69	0.13	0.67	0.83	1.1	0.79	0.84	0.02	0.69	0.77	0.52	0.67	0.89	0.52	0.42	0.49	0.89	0.93	1.1	0.89	0.77	162.39	

$$\alpha = \frac{k(1 - \frac{s_i^2}{s_t^2})}{k-1}, \quad s_t = \text{ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกชุด} = 162.39, \quad k = \text{จำนวนชุด} = 24, \quad s_i = \text{ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละชุด} = 15.1$$

$$\alpha = \frac{24}{24-1} \cdot \frac{(1 - \frac{15.1}{162.39})}{\frac{2}{s_t^2}} = 0.95$$

ตารางที่ 43 ผลของการทดสอบความชื่อถือของแบบสอบถามความคิดเห็นที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท่องเที่ยน
ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้

No.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	รวม
1	4	3	3	4	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	3	3	3	60
2	3	4	4	5	4	4	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	5	63
3	3	4	4	3	4	4	3	3	3	3	3	3	5	5	3	2	3	57
4	4	3	3	4	3	4	2	3	3	3	4	3	4	3	5	3	3	59
5	4	3	3	3	3	4	3	3	3	4	3	4	3	4	4	4	5	62
6	5	3	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	2	3	3	68
7	3	3	2	1	3	2	2	2	2	2	2	3	2	3	3	2	2	39
8	3	3	2	2	3	3	3	2	2	3	3	3	3	3	2	3	3	46
9	3	3	2	3	3	3	2	2	2	2	3	3	3	3	3	4	3	47
10	2	2	2	3	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	4	52
11	3	2	2	2	3	3	3	4	3	4	3	3	3	4	4	4	5	55
12	4	4	4	3	5	2	2	1	3	3	3	3	3	2	2	3	3	50
13	4	4	4	4	4	3	4	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	61
14	4	4	3	4	4	3	3	3	4	3	3	4	4	4	4	4	4	62
15	4	3	4	3	3	4	4	3	3	4	3	3	3	3	4	3	5	59

(ปั้นจั่น)

No.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
16	4	3	3	4	4	4	3	2	2	2	3	3	2	2	2	2	3	49
17	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51
18	3	3	3	2	3	2	3	1	1	2	2	3	2	2	3	4	42	
19	3	4	4	3	3	2	2	3	3	2	2	3	4	3	3	4	52	
20	4	3	4	3	3	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	64	
21	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51
22	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	34
23	3	4	4	4	4	3	3	3	3	3	4	4	4	3	4	4	61	
24	4	4	4	3	3	3	2	3	2	3	3	3	3	3	4	3	4	55
25	3	2	3	3	5	2	2	2	2	2	2	2	3	4	1	5	5	46
26	3	3	3	4	4	3	4	3	4	3	3	3	3	4	4	4	4	60
27	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	4	3	3	4	54
28	4	4	3	3	3	2	3	2	2	2	3	3	3	2	2	1	5	47
29	4	4	4	3	3	2	2	2	3	4	3	4	1	3	2	3	49	
30	5	3	3	2	2	2	3	3	4	3	3	5	4	3	1	5	54	
S ₁ ²	0.53	0.44	0.56	0.7	0.49	0.56	0.55	0.53	0.56	0.69	0.52	0.56	0.67	0.16	0.69	0.96	1.15	62.73

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \frac{(1 - \frac{S^2}{S^2})}{\frac{2}{S^2}} \alpha = \frac{17}{17-1} \frac{(1 - \frac{10.34}{62.73})}{\frac{2}{62.73}}$$

$$\alpha = 0.89$$

ภาคผนวก ๘

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ห้องถิน

ประเภทข่าวสาร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เกย อ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว วิเคราะห์ข่าว ก่อจิตน์เรณฐ์กิจ	72	14.4	11.2	22.4	165	33.0	90	18.0	61	12.2
การพัฒนาประเทศ	37	7.4	87	17.4	183	36.6	124	24.2	68	13.6
บทวิจารณ์และแสดง ความคิดเห็นต่าง ๆ	39	7.8	90	18.0	196	39.2	111	22.2	64	12.8
เกี่ยวกับความรู้และสารคดี	58	11.6	144	28.0	171	34.2	78	15.6	49	9.8
ข่าวลึกลับ ข่าวศรี	38	7.6	103	20.3	163	32.6	118	23.6	78	15.6
ก่อจันน์บันเทิง	82	16.4	129	25.8	138	27.6	92	18.4	59	11.8
กีฬา	54	10.8	79	15.8	167	33.4	138	27.6	62	12.4
คุณป้าญาชีวิตและสุขภาพ	34	6.8	74	14.8	187	37.4	131	26.2	73	14.6
ผลการออกสลากรถนั่ง										
รัฐบาล	80	16.0	90	18.0	107	21.4	129	25.8	86	17.2
อื่น ๆ ระบุ.....	10	2.0	7	1.4	16	3.2	13	2.6	18	3.6

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

ประเภทข่าวสาร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยอ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	145	29.0	146	29.2	130	26.0	60	12.0	18	3.6
2. กองลัมเน็ตเวิร์ก										
การพัฒนาประเทศ	63	12.6	134	26.8	190	38.0	89	17.8	24	4.8
3. บทวิจารณ์และแสดง										
ความคิดเห็นต่าง ๆ	61	12.2	135	27.0	180	36.0	91	18.2	32	6.4
4. เกี่ยวกับความรู้และสารคดี	80	16.0	169	33.8	171	34.2	63	12.6	15	3.0
5. ข่าวตั้งกม ข่าวสารรี	50	10.0	122	24.0	185	37.0	109	21.8	33	6.6
6. กองลัมเน็บันเทิง	121	24.2	175	35.0	120	24.0	65	13.0	17	3.4
7. กีฬา	77	15.4	106	21.2	165	33.0	124	24.8	26	5.2
8. ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	34	6.8	99	19.8	186	37.2	134	26.8	42	8.4
9. อื่น ๆ ระบุ.....	8	1.6	11	2.2	20	4.0	11	2.2	14	2.8

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสาร

ประเภทของเนื้อหา	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยอ่านเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าวสาร การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	56	11.2	105	21.0	202	40.4	94	18.8	42	8.4
2. สารคดีและเกร็ดความรู้ ต่าง ๆ	74	14.8	182	36.4	168	33.6	47	9.4	29	5.8
3. ประเภทบันเทิง เช่น รายการพยนตร์ เพลง	128	25.6	146	29.2	150	30.0	52	10.4	24	4.8
4. แฟชั่น และความงาม	118	23.6	128	25.6	128	25.6	88	17.6	38	7.6
5. นวนิยาย	38	7.6	86	17.2	139	27.8	143	28.6	92	18.4
6. ประเภทความรู้ในวิชาชีพ เฉพาะด้าน เช่น การช่าง การเกษตร การแพทย์	31	6.2	121	24.2	197	39.4	104	20.8	46	9.2
7. ประเภทแม่บ้านแม่เรือน	49	9.8	101	20.2	163	32.6	120	24.0	67	13.4
8. กอัมม์ตอบปัญหาชีวิตและ สุขภาพ	28	5.6	94	18.8	178	35.6	136	27.2	59	11.8
9. อื่น ๆ ระบุ.....	8	1.6	8	1.6	17	3.4	7	1.4	13	2.6

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์

รายการ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยดูเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	187	37.4	156	31.2	106	21.2	40	8.0	9	1.8
2. เกร็ตความรู้ สารคดี	120	24.0	169	33.8	152	30.4	55	11.0	4	0.8
3. รายการบันเทิง เช่น คนดัง ลูกครึ่ง ภาพนิทรรศ	210	42.0	157	31.4	97	19.4	29	5.8	6	1.2
4. รายการเพื่อการศึกษา	40	8.0	98	19.6	189	37.8	131	26.2	42	8.4
5. รายการกีฬา	90	18.0	120	24.0	169	33.8	108	21.6	12	2.4
6. รายการตอบปัญหาชีวิต และสุขภาพ	44	8.8	93	18.6	181	36.2	157	31.4	24	4.8
7. รายการเกมส์โชว์	110	22.0	165	33.0	154	30.8	64	12.8	7	1.4
8. รายการเด็ก และการ์ตูน	59	11.8	87	17.4	139	27.8	156	31.2	54	10.8
9. อื่น ๆ ระบุ.....	1	0.2	10	2.0	12	2.4	14	2.8	11	2.2

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ

รายการ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	74	14.8	96	19.2	194	38.2	101	20.2	32	6.4
2. เก็จความรู้ สารคดี	54	10.8	115	23.0	195	39.0	108	21.6	28	5.6
3. รายการบันเทิง เช่น เพลง	192	38.4	141	28.2	94	18.8	54	10.8	18	3.6
4. รายการนวนิยาย	18	3.6	54	10.8	87	17.6	160	32.0	181	36.2
5. รายการเพื่อการศึกษา	26	5.2	48	9.6	150	30.0	148	19.6	128	25.6
6. รายการตอบปัญหาชีวิต และสุขภาพ	22	4.4	63	12.6	163	32.6	169	33.8	83	16.6
7. รายการสำหรับเด็ก	15	3.0	44	8.8	113	22.6	199	39.8	129	25.8
8. รายการแม่บ้าน รายการเพื่อสตรี	24	4.8	75	15.0	136	27.2	151	30.2	112	22.4
9. อื่น ๆ ระบุ.....	2	0.4	3	0.6	9	1.8	12	2.4	16	3.2

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มีเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของสังคม	32	6.4	132	26.4	251	50.2	70	14.0	15	3.0
2. วิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีในสังคม	44	8.8	156	31.2	22.3	44.6	64	12.8	13	2.6
3. สอดส่องความทุกข์ยากของประชาชน	32	6.4	138	27.6	193	38.6	116	23.2	21	4.2
4. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	25	5.0	123	24.6	249	49.8	89	17.8	14	2.8
5. ปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม	25	5.0	125	25.0	238	47.6	94	18.8	18	3.6
6. รายการตอบปัญหาชีวิตและศุขภาพ	27	5.4	124	24.8	246	49.2	85	17.0	18	3.6
7. เป็นตัวติดตามและประเมินผลการพัฒนาสังคม	30	6.0	107	21.4	225	45.0	113	22.6	24	4.8
8. สำรวจและนำเสนอข้อมูลเชิงลึกของสังคม	36	7.2	101	20.2	231	46.2	111	22.2	21	4.2
9. ตั้งมาตรฐานและเกณฑ์ต่างๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน	26	5.2	111	22.2	251	50.2	87	17.4	25	5.0
10. เป็นแหล่งความรู้ต่างๆ ช่วยให้ประชาชนรู้หนังสืออ่านได้	36	7.2	149	29.8	230	46.0	75	15.0	10	2.0
11. บทบาทในการสร้างกระแสความต้องการสังคมในท้องถิ่น	19	3.8	137	27.4	252	50.4	75	15.0	16	3.2

บทบาทของหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่มีเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12. เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ แก่ประชาชน	12	2.4	88	17.6	269	53.8	107	21.4	24	4.8
13. สอดส่องเดือนภัยด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบ	37	7.4	138	27.6	229	43.8	83	16.6	13	2.6
14. รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม	16	3.2	91	18.2	279	55.8	92	18.4	22	4.4
15. สนับสนุนอุรุกวัยสิ่งแวดล้อม	35	7.0	140	28.0	225	45.0	87	17.4	13	2.6
16. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	41	8.2	124	24.8	232	46.4	84	16.8	19	3.8
17. ส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม	31	6.2	122	24.4	233	46.6	96	19.2	18	3.6
18. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	26	5.2	104	20.8	239	47.8	110	22.0	21	4.2
19. ส่งเสริมภาพเกี่ยวกับสตรีในทางสร้างสรรค์	21	4.2	60	13.2	264	52.8	125	25.0	24	4.8
20. มีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย	26	5.2	88	17.6	272	54.4	92	18.4	22	4.4
21. เสริมสร้างบรรยายกาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา	18	3.6	85	17.0	267	53.4	107	21.4	23	4.6
22. เสนอข่าวความก้าวหน้าด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีความคิดกว้างขวางขึ้น	32	6.4	137	27.4	223	44.6	91	18.2	17	3.4
23. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนโรงเรียนในเมือง	27	5.4	111	22.2	241	48.2	94	18.8	26	5.2
24. สนับสนุนการพัฒนาชนบท	26	5.2	111	22.2	221	44.2	116	23.2	25	5.0

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปต่อ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่คิดเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรับผิดชอบต่อสังคม	16	3.2	165	33.0	243	48.6	79	14.0	6	1.2
2. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	11	2.2	127	25.4	265	53.0	85	17.0	12	2.4
3. จรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ	7	1.4	125	25.0	260	52.0	92	18.4	16	3.2
4. ความรู้ความสามารถของ ผู้ประกอบอาชีพ	19	3.8	160	32.0	249	49.8	62	12.4	10	2.0
5. การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	17	3.4	135	27.0	260	52.0	78	15.6	10	2.0
6. ความน่าเชื่อถือในการเสนอข่าว	11	2.2	139	27.8	262	52.4	73	14.6	15	3.0
7. บทบาทในการให้การศึกษา	10	2.0	112	22.4	263	52.6	100	20.0	14	2.8
8. บทบาทในการให้ความบันเทิง	21	4.2	107	21.4	253	50.6	107	21.4	12	2.4
9. บทบาทในการเป็นผู้ชี้นำความคิด	12	2.4	105	21.0	273	54.6	94	18.8	16	3.2
10. บทบาทในการพัฒนาทาง การเมือง	17	3.4	101	20.2	280	56.0	93	18.6	9	1.8
11. บทบาทในการพัฒนาทาง เศรษฐกิจ	20	4.0	118	23.6	264	52.8	86	17.2	12	2.4
12. บทบาทในการส่งเสริมศิลป วัฒนธรรม	28	5.6	107	21.4	266	53.2	84	16.8	15	3.0
13. บทบาทในการพัฒนาด้าน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	30	6.0	133	26.6	235	47.0	90	18.0	12	2.4
14. รูปเล่มของหนังสือพิมพ์	14	2.8	134	26.8	229	45.8	101	20.2	22	4.4
15. เนื้อหาของหนังสือพิมพ์	9	1.8	121	24.2	252	50.4	104	20.8	13	2.6
16. การโฆษณาในหนังสือพิมพ์	26	5.2	107	21.4	232	46.4	106	21.2	28	5.6
17. การให้ข้อมูลทางด้านการออก สลากกินแบ่งรัฐบาล	54	10.8	184	36.8	199	39.8	47	9.4	14	2.8

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชน
ต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ชื่อ..... ที่อยู่/ที่ทำงาน.....

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1	ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
ส่วนที่ 3	ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก
ส่วนที่ 4	ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งอุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและนำไปใช้ในการวิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเท่านั้น และขอขอบคุณในความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวสุวารีรี วงศ์วัฒนา)

หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

แบบสอนตาม

เรื่อง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและความคิดเห็นของประชาชนต่อนกบาท
ในการพัฒนาสังคมของนั้งสือพิมพ์ห้องดินในจังหวัดพิษณุโลก

โปรดการเครื่องหมาย / ในข้อที่เป็นคำตอนของท่านหรือเติมคำลงในช่องว่าง

សំអរណ៍ផ្តើវិចិត្យ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

3

1. INF

1. આપણ 2. હણીં — 5

2 月 7

3. ระบบการศึกษา 8

1. ประเทศไทยเป็นชาติอาชญากรรม 2. ประเทศไทยเป็นชาติอนุปทาน

3. นักแปลภาษาต่างๆ
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย

5. องค์กรใดออกหรือรับเที่ยวแท่ง 6. ปริมาณตรีหรือเที่ยบเท่า

7. สังคมวิธีและวัฒนธรรม

ବିଜ୍ଞାନ

9

1. บัตรีบาน บัตรีอนา 2. รังษาราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

3. พนักงานบริษัทออกใบ 4. ประชุมก่อนขายพ่อสร้าง

□ ๕ แบบจำลอง เช่น ค่าภายใน

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

๑. ໂຄງເຈົ້າຢູ່ໃນຮອນເຊື້ອທີ່ຜ່ານນາງ ທ່ານເປົ້າຮັ້ນເງິນສາງກຳຕໍ່ມວລະນຫຕ່ອໄປນີ້ບ່ອຍເພີບໄດ້

ประเภท ตัวอย่าง	ทุกวัน	เกือบทุกวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ ละ 3-6 วัน)	รับน้ำงพสมควร (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 วัน)	นาน ๆ ครั้ง (เฉลี่ยเดือนละ 1-2 วัน)	ไม่ เคย
หนังสือพิมพ์ท่องเที่ยว	.....	.....	.....	.....	.....
หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง	.....	.....	.....	.....	.....
โทรทัศน์	.....	.....	.....	.....	.....
วิทยุ	.....	.....	.....	.....	.....
นิตยสาร-วารสาร	.....	.....	.....	.....	.....
อื่น ๆ	.....	.....	.....	.....	.....

2. โดยเฉลี่ยหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่อ่านในรอบเดือนที่ผ่านมา

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	อ่านเป็นประจำ	อ่านบ้างพอสมควร	ไม่เคยอ่านเลย	
1. น.ส.พ.เพ่าไทย	.....	.....	.....	___ 16
2. น.ส.พ.คระฤกุลไทย	.....	.....	.....	___ 17
3. น.ส.พ.อิสรະ	.....	.....	.....	___ 18
4. น.ส.พ.ธรรมรัฐ	.....	.....	.....	___ 19
5. น.ส.พ.สันติภาพ	.....	.....	.....	___ 20
6. น.ส.พ.ประชาชน	.....	.....	.....	___ 21
7. น.ส.พ.ไทยไทยพิมพุ	.....	.....	.....	___ 22
8. น.ส.พ.พิทักษ์ไทย	.....	.....	.....	___ 23
9. น.ส.พ.ประชามติ	.....	.....	.....	___ 24
10. น.ส.พ.ข่าวหอการค้าพิมพุโลก	.....	.....	.....	___ 25
11. น.ส.พ.ประชาชน	.....	.....	.....	___ 26
12. น.ส.พ.พิมพ์พิมพุ	.....	.....	.....	___ 27

3. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับใดที่ทำนซ่อนอ่านมากที่สุด

____ 29

- 1. น.ส.พ.เพ่าไทย
- 2. น.ส.พ.คระฤกุลไทย
- 3. น.ส.พ.อิสรະ
- 4. น.ส.พ.ธรรมรัฐ
- 5. น.ส.พ.สันติภาพ
- 6. น.ส.พ.ประชาชน
- 7. น.ส.พ.ไทยไทยพิมพุ
- 8. น.ส.พ.พิทักษ์ไทย
- 9. น.ส.พ.ประชามติ
- 10. น.ส.พ.ข่าวหอการค้าพิมพุโลก
- 11. น.ส.พ.ประชาชน
- 12. น.ส.พ.พิมพ์พิมพุ
- 13. ไม่ซ่อนเลย

4. ปกติท่านสนใจปรับปรุงสารต่อไปนี้ จากสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด

5. ปกติท่านสนใจเปิดรับข่าวสารต่อไปนี้จากสื่อ หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง มาก่อนอย่างไร

6. ปกติท่านสนใจปรับปรุงข่าวสารต่อไปนี้จากสื่อ Nicety หรือวารสารมากน้อยเพียงใด

ประเภทของเนื้อหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยอ่านเลย
1. ข่าวสาร การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	.....	.....	.....	.....	.....
2. สารคดีและเกร็ดความรู้ต่างๆ	.....	.....	.....	.....	.....
3. ประเภทบันเทิง เช่น ดาราภาพยนตร์ เพลง	.....	.....	.....	.....	.....
4. แฟชั่น และความงาม	.....	.....	.....	.....	.....
5. นวนิยาย	.....	.....	.....	.....	.....
6. ประเภทความรู้ในวิชาชีพ เช่นศึกษา เช่น การซ่าง การเกษตร การแพทย์	.....	.....	.....	.....	.....
7. ประเภทแม่บ้านแม่เรือน	.....	.....	.....	.....	.....
8. กองลัมป์ตอบปัญหาชีวิตและ สุขภาพ	.....	.....	.....	.....	.....
9. อื่นๆ ระบุ.....	.....	.....	.....	.....	.....

7. ปกติท่านสนใจเปิดรับข่าวสารต่อไปนี้จากสื่อโทรทัศน์มากน้อยเพียงใด

8. ปกติท่านสนใจเปิดรับข่าวสารต่อไปนี้จากสื่อวิทยุมากน้อยเพียงใด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยเลย	
1. ข่าว วิเคราะห์ข่าว	.....	.....	.....	.....	.....	67
2. เกร็ดความรู้ สารคดี	.....	.....	.....	.....	.....	68
3. รายการบันเทิง เช่น เพลง	.....	.....	.....	.....	.....	69
4. รายการนวนิยาย	.....	.....	.....	.....	.....	70
5. รายการเพื่อการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	71
6. รายการตอบปัญหาชีวิต และสุขภาพ	.....	.....	.....	.....	.....	72
7. รายการสำหรับเด็ก	.....	.....	.....	.....	.....	73
8. รายการแม่บ้าน	.....	.....	.....	.....	.....	
รายการเพื่อสตรี	.....	.....	.....	.....	.....	74
9. อื่น ๆ ระบุ.....	.....	.....	.....	.....	.....	75

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสังคมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัด

พิษณุโลก

บทบาทของหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย	
1. ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	5
2. วิพากษ์วิจารณ์เพื่อแก้ไขสิ่งที่ไม่ดี ในสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	6
3. สรดส่องความทุกข์ยากของ ประชาชน	.....	.....	.....	.....	.....	7
4. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	8
5. ปกป้องผลประโยชน์ของล้วนรวม	.....	.....	.....	.....	.....	9
6. รายการตอบปัญหาชีวิตและ สุขภาพ	.....	.....	.....	.....	.....	10

บทบาทของหนังสือพิมพ์ ท่องถินในการพัฒนาสังคม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย	
7. เป็นตัว媒สื่อสารความคิดเห็น ของสาธารณะ	.....	.....	.....	.....	.....	11
8. ส่งเสริมอาชีพเพิ่มพูนรายได้ของ ประชาชน	.....	.....	.....	.....	.....	12
9. ส่งเสริมโครงการพัฒนาต่าง ๆ ทั้ง ของรัฐและเอกชน	.....	.....	.....	.....	.....	13
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ช่วยให้ ประชาชนรู้หนังสืออย่างต่อเนื่อง	.....	.....	.....	.....	.....	14
11. บทบาทในการสร้างกระแส ประชามติของสังคมในท้องถิน	.....	.....	.....	.....	.....	15
12. เป็นผู้ให้กำเน้นนำปรึกษาใน เรื่องต่าง ๆ แก่ประชาชน	.....	.....	.....	.....	.....	16
13. สดดส่องเตือนภัยด้านต่าง ๆ ให้ ประชาชนรับทราบ	.....	.....	.....	.....	.....	17
14. รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	18
15. สนับสนุนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	.....	.....	.....	.....	.....	19
16. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	.....	.....	.....	.....	.....	20
17. ส่งเสริมเด็กและเยาวชนให้เป็น คนดีของสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	21
18. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของ ประชาชน	.....	.....	.....	.....	.....	22
19. ส่งเสริมภาพเกี่ยวกับสตรีในทาง สร้างสรรค์	.....	.....	.....	.....	.....	23

บทบาทของหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย	
20. มีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย	.....	.....	.....	.....	.....	24
21. เสริมสร้างบรรยกาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....	25
22. เสนอข่าวความก้าวหน้าด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีความคิดกราบขวางขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....	26
23. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในเมือง	.....	.....	.....	.....	.....	27
24. สนับสนุนการพัฒนาชนบท	.....	.....	.....	.....	.....	28

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกรวมทั้งอุปสรรค

ปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ

1. ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	ดีมาก	ดี	ระดับ ปานกลาง	ยังไม่ดี เท่าที่ควร	ไม่ดี เลย	
1. ความรับผิดชอบต่อสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	29
2. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	.....	.....	.....	.....	.....	30
3. จรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	31
4. ความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	32
5. การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	.....	.....	.....	.....	.....	33
6. ความน่าเชื่อถือในการเสนอข่าว	.....	.....	.....	.....	.....	34
7. บทบาทในการให้การศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	35
8. บทบาทในการให้ความบันเทิง	.....	.....	.....	.....	.....	36

ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	ดีมาก	ดี	ระดับ ปานกลาง	ยังไม่ดี เท่าที่ควร	ไม่ดี เลย	
9. บทบาทในการเป็นผู้ชี้นำความคิด	.....	.....	.....	.....	.....	37
10. บทบาทในการพัฒนาทางการเมือง	.....	.....	.....	.....	.....	38
11. บทบาทในการพัฒนาทาง เศรษฐกิจ	.....	.....	.....	.....	.....	39
12. บทบาทในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม	.....	.....	.....	.....	.....	40
13. บทบาทในการพัฒนาด้าน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	.....	.....	.....	.....	.....	41
14. รูปเล่มของหนังสือพิมพ์	.....	.....	.....	.....	.....	42
15. เนื้อหาของหนังสือพิมพ์	.....	.....	.....	.....	.....	43
16. การโฆษณาในหนังสือพิมพ์	.....	.....	.....	.....	.....	44
17. การให้ข้อมูลทางด้านการอุด สลากรถนับรัฐบาล	.....	.....	.....	.....	.....	45

2. ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้หนังสือพิมพ์ท่องถิน แสวงบทบาทในการพัฒนาท้องถิน ได้ไม่เต็มที่
(โปรดเรียงลำดับโดยໄส່ໝາຍເລີກ 1 ໃນຂອງຄວາມທີ່ທ່ານຄິດວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັງທີ່ສຸດ ແລະໝາຍເລີກ 2, 3,
4, 6, 7, 8 ແລະ 9 ສໍາຮັບຄວາມສຳຄັງຮອງ ພ ລົງໄປ)

..... 1. ນຸກລາກຮ່າມເພື່ອພອ	____46
..... 2. ນຸກລາກຮ່າມເພື່ອຢູ່ຈາດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ	____47
..... 3. ຂາດເງິນຖຸນໃນການພັດທະນັກຫັ້ນສຶກສິນ	____48
..... 4. ຂາດການຂໍຕະບົນໜ່ວຍງານ	____49
..... 5. ຂາດກາງແພນທາງກາຣຕາດ	____50
..... 6. ຂາດເຖິງກົງວິທີກາຮ່ອງຊ່າງເຈີນຊ່າວ	____51
..... 7. ຂາດການປະສານງານແລະການສ່ວນເລື່ອຫ່າຍຂອງຊ່າວສາຣ	____52
..... 8. ຕາລາດຂອງຫັ້ນສຶກສິນທົ່ວ່າ ຈຳກັດຍູ້ໃນວັງແກນ	____53
..... 9 ຜູ້ອ່ານສົນໃຈເນື້ອຫາຊ່າວສາຣເພົາເຮືອງທີ່ກຳໄຫ້ຫັ້ນສຶກສິນທົ່ວ່າ ເລັນອຕ່າງໆເຮືອງທີ່ຜູ້ອ່ານສົນໃຈທ່ານັ້ນ	____54

3. ຂໍ້ເສັນອແນະເກີຍກັບການປັບປຸງຄຸນກາພහັນສຶກສິນທົ່ວ່າ

1. .....
2. .....
3. .....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวสุวารีย์ วงศ์วัฒนา เกิดวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2504 จังหวัดนนทบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์วิชาเอก การประชาสัมพันธ์จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อ พ.ศ. 2527 และสำเร็จปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2536 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก